

مکتبہ معراج

چہند رووداویکی راستہ قینہ

لہیلان

کاروان خوشناو

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

چابی یه کم
ہمولیر - 2015

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدان بەرزاندنی چۆرەها کتیب: سەرنانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

لهیلان

- چهند رووداویکی راسته قینه -

نووسینی:

کاروان خوشناو

همولیر - کوردستان

۲۰۱۵

بلاؤکراوہ کانئ کتیبخانہ ای
مہوی

00964 770 652 1662

ناسنامہ ای کتیب

- ❖ ناوی کتیب : لہیلان
- ❖ بابہت: کۆمہ لایہ تی
- ❖ نووسینی : کاروان خۆشناو
- ❖ پیتداچوونہوہو ہہ لہ چنی: کامہران خۆشناو
- ❖ تایپ: ریڈار دلاوہر
- ❖ نہخشہ سازی : نووسینگہ ای ہیوا
- ❖ تیراژ (۱۰۰۰) دانہ
- ❖ چاپی بہ کم ، ہولیر / ۲۰۱۵

لہ بہ ریوہ بہ رایہ تی گشتی کتیبخانہ کان ژمارہ سپاردنی (۱۶۲) ی

سالی (۲۰۱۵) ی دراوہ تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشکشہ...^v

بہو نہ خویندہوارہی ہاموو
مرؤقایتی فیگرد... پیشہواو
سہروہرم موحمہد (درودی خوی
لہسہر بی).

کاروان

پيشه‌کى

وهك ده‌لئين ژيان باشتريں مامؤستايه، له ماوهى كاركردنم له پريزى هيژه‌كانى ناوه‌خؤ بؤ ماوهى زياتر له بيست سال، سه‌ده‌ها چيروكى جوراوجؤرم بينيووه، پووداوى راسته‌قينهى سه‌رسورهيئهرى ئه‌و تۆ كه ده‌كرئت له‌ژياندا وه‌كو وانهى پراكتيكى ئه‌ژمار بكرين، ئه‌م تۆ چيروكهى له‌دوو تويى ئه‌م ناميلكه‌يه ياداشت كراون، مشتتكن له‌خه‌مانهى پووداوه‌كانى ژيان، ئه‌وهى هه‌موويان كۆده‌كاته‌وه‌ئه‌وه‌يه، كه‌له‌سه‌ره‌تادا كه‌سى خاوه‌ن چيروك (نامه‌ويت بليم تاوانبار)، به‌دواى له‌يلان و سه‌راب و به‌رده‌ته‌پاويلكه‌ده‌پوات و وا ده‌زانى راسته‌قينهى، كه‌چى دواتر بؤى ده‌رده‌كه‌ويت، كه‌به‌دواى شتى پووج و وه‌مدا روښتووه‌و له‌ئاكامدا هه‌ر خيّر و چاكه‌و پاستى سه‌رده‌كه‌ويت.....

خوای گه‌وره مه‌ودا ده‌دات به‌لام هيچى له‌يادناچيئت و فه‌رامؤش ناكات.

ئه‌م چه‌ند چيروكه‌پيشكه‌شه به‌هه‌موو خوينه‌ران و

سوودی لی وەرگرن و هه‌لدهن خۆیان له خراپه‌کاران و بیری کرچ و کالّ به‌دوور بگرن و به‌دوای که‌سایه‌تی خۆیان بگه‌پین، نه‌که‌ن به‌دوای له‌یلان و سه‌راب بکه‌ون.

له‌ کۆتاییدا داوای لی‌بوردن ده‌که‌م له‌ هه‌ر که‌م و کورپه‌ک چونکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌زموونی یه‌که‌مه‌ له‌ بواری نووسیندا و ته‌نها ئامانج به‌ دوایه‌وه‌ خسته‌نه‌ رووی ئه‌م پووداوانه‌ بووه‌ بۆ به‌رچاو پوونی خوینه‌ری به‌پێز و په‌ند و هه‌رگرتن لیان.....

کاروان خۆشناو

هه‌ولێر – ۲۰۱۵

لەیلان

لهیه کیک له کۆلیژه کانی ولات قوتابیییه کی زیره ک و لیها توه
بووم، خاوه ن په وشت و که میک به جوانی خۆم ده منازی، بویه
تیکه ل که س نه ده بووم و نه نانه ت هاورییه تی که سم نه ده کرد.

باوانم زۆریان خۆش ده وه یستم و زۆر به کچه به په وشت و
ژیره که یان سه به رزبوون .

پۆژیکیان له کۆلیژ هاتمه دهر، که نجیک وه ستابوو سه یری
ده کردم، وه ک ئه وه ی بللی ناسیاو بی، زۆرم گوئی پینه دا،
که چی به دوام داها ت و قسه ی خۆشی بۆ ده کردم، منیش ئاورم
لیی نه دایه وه، ده یگوت ماوه یه که چاودیریت ده کم و
چوویته دلم و منیش هه ر وه لامم نه دایه وه که چی ئه وه ر
به دوامه وه بوو ده یگوت:

تۆ زۆر به په وشت و جوانی، نیازم پا که مه ودا بده پازی دلمت
بۆ بلیم..... منیش هه ر سه رم بلند نه کرد له شه رما
هه نگاوه کانم خیراتر ده کرد و ئاره قه یه کی سارد به پوما ده هاته
خواره وه، که گه یبشتمه وه ماله وه هه ناسه یه کی قولم
هه لکیشا، به لام تا به یانی خه وم لینه که وت، نازانم له ترسان بوو
یان له خۆشی قسه کانی!

ده کری من خه ونی یه کیک بم و به م شیوه یه خۆشی ویستم و

نە مزانیبی؟

وام زانی مەسەلە کە ھەر بەو کۆتایی دیت، کە چی ئەو ھەر
کۆلی نەدا و بەردەوام ھەراسانی دەکردم، ھەلە ی من ئەو بوو
لەسەرەتاوہ بە کەس لەبرا و خزمانم نەگوت، وەکو ئەو ھە ی بلیی
لەناخەو ھەحەزم لە مەسەلە کە بوویت بەو ھە ی گەنجیک خۆشی بویم
و بمکاتە خیزانی داھاتوی و کابانی مالە کە ی..

پۆژیکیان لە نزیک مالمان کاغەزکی بۆ فریدام و منیش
بە دەستی لەرزۆکەو ھەو بە ھەستیکی تیکە لاوی خۆشی و
ناخۆشی، ھەستی ک پەر لە ترس و دلە پاوکی تیکە ل
بە خۆشییەکی نامۆ بەم کارە گەنجانە ھەم گرتەو ھ.

بە ھەر حال نامە کەم خۆیندەو ھە کە لیوان لیو بوو لە وشە ی
ئەوین و دلداری، پریو لە ھیوا و ئومید و بە لینی ئەفسوناوی.
ھیچم بۆ نە کرا و لە ترسی بینینی نامە کە لە لایەن کەس و کارم
یە کسەر سوتاندم و بە مەش وامزانی ئەم لاپەرە یەم لە ژیانم دا
بۆ ھەتا ھەتا سوتاندم و سبە ی بە یانی لاپەرە یەکی نوۆ
دە کە مەو ھ. کە چی ئەفسوس دوا ی چەند کاتژمیریک بە مۆبایل
پە یو ھندی پێو ھ کردم لە کاغەزە کە ی پرسی. منیش زۆر بە تورپە ی
ھەر ھەشە ی ئەو ھم لی کرد کە ئەگەر واز نە ھینیت ئەوا ناگاداری

خانه واده که م ده که م و ناچارم پییان بلیم که نازاری بدهن و به توره یی په یوه نندیه که م پچراند. که چی دواى دوو کاتزمیر دوباره په یوه نندی پیوه کردم هوه و به گریانه وه دواى لیبور دنی ده کرد و ده پاراپیه وه که به بی من ناتوانیت بژیت و نیازی پاکه و تا قانه ی دایک و باوکیه تی و چی تیایه ئه گهر ماوه یه ک بهر له خواستن یه کتر بناسین و شاره زای یه کترین؟ به گریانه وه ده یگوت: بی تو ناتوانم بژیم، ده مرم گهر وه لامم نه ده دیته وه، ئیمه خانه واده یه کی خواپیداوین و هر زوو به زوو دیمه خوازینیت.....

له ئاست ئه م قسانه دا دللم نهرم بوو، مادام نیازی پاکه چی تیدایه ئه گهر ماوه یه ک به یه که وه بین؟

خو ئه م که نجه ده و له مهنده ده مکاته کابانی ته لاریکی گه وره وه هموو ئاواته کانم بو دینیته دی..... به م قسانه دلی خو م رازی کرد له م شه وه به دواوه زور قسه مان به یه که وه کرد..... تا وای لیتهات که وته دللم و خوله ک به خوله ک چاوه رپی زهنگی مؤبایلم ده کرد و دهنگی بیووه مایه ی ئاسوده یی و کامه رانی، که له کولیز ته و او ده بووم وه کو شیتیک چاوم بوى ده گپرا که

بەسە يارە دەربچىن و پارى دلى خۆمى بۇ بگىپمەوہ تا ئەم
پۆژە شوومە هات، كە هىچ جىاوازيەكى لەگەل پۆژانى
دىكە نە بوو، زۆر بە كەيف و خۆشى پيشوازىم لىكى كرد، و
بە يەكەوہ سواری ئۆتۆمبىلەكە بووين، هەمدىس بۆ ماوہ يەك
بە ئۆتۆمبىل گە راين، بەردەوام دەيگۆت:

هەر تۆم هە يە لە دونيا كەى ئەم پۆژە دى بىبە هاوسەرم؟

منىش زۆر متمانەم پىيەوہ هە بوو، ئەو پۆژە منى بردە مالىكى
چۆل گوايە مالى خويانە ماوہ يەك بە يەكەوہ دانىشتىن و
قسە مان كرد، لە ناكاو دەستى گرتم و سەيرى ناو چاوانمى كرد و
گووتى خۆشم دەويى منىش سەيرى ناو چاوانمى كرد و گووتم
منىش خۆشم دەويى. دواتر خۆم لە بىر چوو و ئاگام لە خۆم نە ما
كەوہ كو نيچىرېكى بە سەنە زمان كە و تەتە لەى پاوچىەكى بى
پەوشت. كاتى بە هۆش خۆم هاتمەوہ، بە نرختىن شتى خۆم
لە دەست دابوو، ئەو شتى كە لەم وولاتە دا بە شە پەف دە ناسرېت
و زۆر بە سانايى مرۆفى لە سەرى دە كوژرېت

وہك شىتېك هەلسامەوہ و دەستم كرده گريان ووتم:

چىت پىمەوہ كرد؟؟

زۆر گريانم كە چى ئەو دلى دامەوہ و گووتى:

مه ترسی من میردی تۆم.....

وتم: چۆن؟ خو تۆ منت ماره نه کردوو؟

وتی: مه ترسه گیانه کهم! به م نزیکانه مارهت ده کهم و به یه ک

شاد ده بین.

ئهو ئیواره یه زۆر به شپرزهی گی پامه وه ماله وه، نه متوانی
هیچ بخوینم و گریام و هر له خۆم دها.... خانه واده کهم نه یان
ده زانی هۆکاری ئه م حاله ته چیه؟ منیش وه کو شیتان خۆم
ده خوارده وه، و هر چاوه پیتی زهنگیکی په یوه ندی ئهو بووم،
که چی هیچ دهنگی نه بوو.

دوای چه ند رۆژیک په یوه ندی پیوه کردم بو ئه وهی بمبینی،
منیش زۆر دلخۆش بووم و له خه یال هه زار تابلوی رهنگاو رهنگی
هاوسه رگیریه نزیکه کهم دهنه خشانده و بیرم لای تارای
سپی بوکینی بوو.....

که چی زۆر به فیز و له خۆباییه وه هات گووتی:

من به ئینی هیچم پیت نه داوه، ئه سلنه زۆرم لی
نه کردی و خۆت هه زت لی بوو..... بیر له هاوسه رگیری
مه که وه، با بو خۆمان به مشیوه یه وه کو دوو براده ر بزین و
چیمان داوه له هاوسه رگیری؟

نۆد تورپه بووم و زله به کم لیدا و گووتم:

وامده زانی که هاتووی هه له کانت چاک بکه یته وه، به لام وا
دیاره تو درنده ی نه وه ک مرؤف..... رقم لیته هه ی
نامه رد..... به گریان و به په له له ئۆتۆم بیلل
دابه زیم...

وتی: پاره سته...

گووتم: بۆ پاره ستم؟ تو ئه سلن پیاونیت.....

گووتی: راست ده که ی، به لام ده توانم ژیانته تیک بدهم (له م
کاته دا موبایله که ی به رز کرده وه).

گووتم: یه عنی چی؟

گووتی: وه ره خۆت سه یرکه، ته وای پوودا وه که م
تۆمار کردو وه ئیستا ئه گه ر به قسه م نه که یته ژیانته به یه ک
خوله ک ده فه وتینم.....

گووتم: ئه ی کوا خۆشه ویسته که ت؟ ئه ی کوا به لئین و
به یمانته؟

گووتی: به خوا ده به نگی، خۆشه ویستی چی، من هه ر
ده مویست به تو بگه م و له شیاوی جه سته ت بنۆشم، که ی من

هی هاوسه رگیریم؟

گووتی: تو خوا، وازم لیئینه.

گووتی: تازه کار له کار ترزاوه..... ده بی هموو قسه کانم

جی به جی بکه ی...

منیش له ترسی ناوژپاندن و حه یا چوون به گه لی که وتم و وازم له هموو شتیك هیئا و له م ساته وه بوومه کویله و که نیزه ی نهو، به که یفی خوی نه و ده ست نه و دهستی پی ده کردم و هر پوژی ده یخستمه باوهش پیاویکی ناپیاوی هه وهس باز، به رامبه ر به بریک پاره نه م کاره ی پی ده کردم... به ته واوی ژیانم گورپاو له کچیکی به ره وشت و خویندکاریکی زیره کی زانکو، بوومه ئافره تیکی سووزانی به د ره وشت به بی نه وه ی خانه واده که م هیچ بزنان.

تا له ناکاو یه کیک له گرتی فیدوییه کانن کاره به د ره وشتیه کانم بلاوبووه و گه یشته ده ست یه کیک له ئاموزاکانم و باوکم پیی زانی و له تاو ریسوا بوون خیزانه که م له گه ره ک باریان کرد. منیش له ترسان نه گه پامه وه مال، له م کاته دا دایکم له تاوی کاره ساته که و له داخان به دلله کوته چوو به ر میهره بانی خوی دلوفان. منیش له بهر بیکه سی و که ساسی ژیانم له گه ل

ئافره ته به دېره وشته كان به سهر ده برد و ئه م دړنده يه ش منى
كرد بوه بوو كه شووشه و هر شه وهى منى ده كرده شاباشى
هه وهس بازيكى بى به زه يى و شه پړوال پيسىكى بى
ئابروو. ئه م تاوانه ي ئه و به مشيوه يه به رده وام بوو.

له م ماوه يه دا له چنه د كچى ديم بيست كه به هه مان شيوه ي من
كه و توونه ته داوى ئه م شه يتانه و ئه وانيشى به دهردى من بردووه و
شيرازه ي خيزانى ئه وانيشى وه كو خيزانى من تيكداوه،
بويه بپارمدا كه هر كات بوم بلويت توله ي خوم و ئه م
كچه به سته زمانانه لتيكه مه وه.....

شه ويكيان زور درنگ به سه رخوشى هاته لام، ئه وه ننده ي
خوارد بوه كه هه نه ي ده توانى بپوات، بويه هه له كه م قوسته وه و
دامه بهر چه قو و توله ي كومه لگه م لى كرده وه و جيهانم له تاوانه
قيزه وه نه كانى ئه م دړنده يه رزگار كرد.....

دواتر پوليس ده ستگيرى كردم و به ده سال زيندانى سزا
درا، له زيندان بووم كاتى زانيم باوكم به م چه سره ته سه رى
ناوه ته وه و گيانى سپاردووه.

باوكم هه ميشه ده يگوت: (خوا پشت و په نامانه و
باشترين ياريدده ره ((حسبنا الله ونعم الوكيل)) تا پوژى

دوایی له کچه که م توپه م وگه رده نی نازاد ناکه م).

ده زانم هه مووی خه تای خۆم بوو، من که به دووای له یلان و سه رابه وه که وتبووم و وامزانی خۆشه ویستی راسته قینه یه، ده بوایه بزمانی بایه له خواترس بیته و پیاو بیته و ئه وهی خۆشه ویستی بکات قهت هه له ناکات و ئه وهی هه له ده کات ئه وه ئه سلان هیچی له خۆشه ویستی نه زانیوووه. ده بوایه بزانه جیاوازی نیوان پیاوی و که سی نامهرد چیه، من خۆم مه ر بووم و به پیتی خۆم چوومه لانه ی گورگه وه، من به ساکاری و که مزانی خۆم هه موو شتیکم له ده ست دا. هیوادارم ئه وهی ئه م چیرۆکه م ده خوینیته وه سوود وه رگریته ... به لام تا ئیستاش وشه کانی باوکم له گویم ده زرنگیته وه و قه د له یادیان ناکه م و شه وانه به ده م گریان وه هه موو ئه م یادگاریانه م بیردیته وه و وشه کانی باوکم هه موو شه و هه زار جار ده مکوزن.....

له خوا ترسان

دلیر گەنجیكى روح سووك و فەرمانبەریكى چالاك و لیھاتووبوو،
لە یەكێك لە فەرمانگە میریەكان كارى دەكرد، ئەركى پۆژانەى خۆى
زۆر بە سەرکەوتویى پادەپە پاند، هەرچە نە ئەو فەرمانگەى
كارى تیا دا دەكرد بە هۆى مامە ئە كەردنى لە گەڵ كۆمپانیا
زەبە لاهە كانى بواری نۆژەن كەردنە وەو بنیات نان،
شوینىكى بە كێشە و كارە كانى ئالۆز بوون.

بە هۆى قورسى بارى دارایی و كەمى مووچە و دەست
پۆیشتیوى كۆمپانیاكان، بە شێك لە فەرمانبە رە كانى
فەرمانگە كە (بە بەرپۆه بە رە وە) ئاسانكارى و چاوپۆشیان
بۆ كۆمپانیاكان دەكرد بە رامبەر بە (بەرتیل) و (دیارى) و
(بەخشى جۆراو جۆرى ماددى و واتەیی).

زۆر جار هاوكاران و تەنانەت خودى بەرپۆه بەر داوايان
لە دلیر دەكرد كە واز لەو (كە لەرە قیە بیئت) و (ئاسانكارى)
پیشكەش بكات و ئەویش وەكو ئەوان لەم (خێرە)
زۆرە سوودمەند بیئت، كە چى لە بەرامبەر دا دلیر زۆر خۆپراگر
بوو، بەردەوام بە زەردە خەنە وە بە (نەخیز) وەلامى دەدانە وەو
لە كۆتادا دەیگوت (پیرۆزتان بیئت ئەم پارووە چە وەرە حەرامە، من
رێجیم دەكەم حەزم لە چە وری نییە !!).

پۆژگار هات و چوو، دلیر ژيانی هاوسه‌ری پیکهینا و مالی
خۆی جیاکرده‌وه و به‌هۆی کهمی مووچه و نه‌بوونی
سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی دارایی که‌وته‌ته‌نگژه‌وه به‌ناچار ی له‌پیتناو
ته‌واوکردنی پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیری بپیکه‌ی زۆر پاره‌ی قه‌رزکرد،
به‌هیوای ئه‌وه‌ی بتوانی له‌داهاتودا بیاندا‌ته‌وه‌وه به‌رده‌وام
ده‌یگوت (مرۆڤ له‌ژيانیدا دووچار تووشی قه‌رز ده‌بیت جارێکیان
له‌کاتی ژنه‌ینان، دووه‌میان له‌کاتی خانوو دروستکردندا).

به‌پێوه‌به‌ری فیلزان ئه‌م هه‌له‌ی قۆسته‌وه، و وه‌ک پراوچه‌کی
مه‌علا، خۆی هه‌شاردا تا دلیر وه‌کو نیچیریک بخته‌ داوی
خۆی، سه‌ره‌تا به‌دیاری خۆی و هاوپی (به‌رتیل خۆره‌کان)
ده‌ستپیکرد، دواتر هه‌ر پۆژه‌وه به‌بیانوویک و له‌ژیر
ناونیشانیک دیارییه‌که‌ی ده‌خسته‌ به‌رده‌می یاخود
بره‌پاره‌یه‌کی پیده‌دا. (ئه‌مه‌دیاریه‌کی ئاسایی کۆمپانیا‌یه) و
(ئه‌مه‌شیرینی فلانه‌که‌سه) و (ئه‌مه‌هی شه‌کراوه)....

دلیری زانا هه‌ر زوو هه‌ستی به‌م کاره‌کرد و سه‌رجه‌میانی
ره‌ت کرده‌وه، گووتی:

ئه‌م کاره‌راهینانی خه‌لکه‌له‌سه‌ر (به‌رتیل) و (مفت
خۆری)، من فه‌رمانبه‌رم و له‌ چوار چپۆه‌ی یاسا و به‌پیتی

پینمایه‌کان کاره‌کانی خۆم پاده‌په‌پینم، نه‌زیاد و نه‌که‌م، به‌لام
ئه‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن لادانه‌له‌هه‌موو یاسا و پێساکان.

دلێر برپاری دا له‌پێبازه‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام بێت به‌لام
قه‌رز وه‌کو که‌له‌چه‌کوێتی کردبوو، شه‌و تا دره‌نگ دیمه‌نی قه‌رز
به‌خشان که‌داوای قه‌رزه‌کانیان ده‌که‌ن وه‌کو مۆتکه‌یه‌ک یه‌خه‌ی
گرتبوو...

شه‌وی له‌خه‌ودا له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌دامه‌له‌ی ده‌کرد و زۆر
هه‌ولیدا که‌چی ماندوو بوو و نه‌گه‌یه‌یه‌که‌ناری ئارامی و له‌ناکاو
قه‌رزه‌کان وه‌کو قورسای به‌پێیه‌کانی نووسان و دلێریان به‌ره‌و
ژێر ئاوه‌که‌ده‌برد و ئه‌ویش به‌ده‌ست له‌ئاوه‌که‌ی ده‌دا و هه‌ولی
ده‌دا ژێر ئاو نه‌که‌وێت. له‌م ساته‌دا دلێر به‌ئاگا هات و
هه‌ستی کرد ئاره‌قه‌یه‌کی ساردی کردوه، ته‌ماشای کاتزیمیری
کرد و بینی که‌می ماوه‌بو نوێژی به‌یانی، ده‌ست نوێژی شووشه‌ی
و شه‌و نوێژی کرد و دوا‌ی نوێژی به‌یانی قورئانی خویند و
ئایه‌تیک زۆر سه‌رنجی پراکێشا، که‌ ده‌فه‌رموویت: {وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا}
﴿الطلاق: ۲-۳﴾ - ((واته: جا ئه‌وه‌ی له‌خودا بترسیت و

پاریزکار بیټ، ئه وه خودا ده رووی لی ده کاته وه... له شوینیکه وه پزق و پوزی پی ده به خشیت که حسابی بۆ نه کرد بیټ و خوی پی نازانیت، جا ئه وه ی پشت به خودا ببه ستیت، ئه و زاته ی به سه، بۆ ئه وه ی یاریده ده ری بیټ، چونکه به راستی خودا کارو فرمانی خوی به ئه نجام ده گه یینیت، بیگومان خودا بۆ هه موو شتیک نه خشه یه کی دیاریکراوی بریارداوه (که ده بیټ په پره و بکریت)) ﴿ته فسیری ئاسان﴾.

جاریک و دووان و سیانی خوینده وه، دوا ی ته و او بوونی بریاریدا ده ست له کار هه لگریت و چیت له کاره کانی له م فه رمانگه یه به رده وام نه بیټ.

به یانی زۆر به ئاسوده یی چووه فه رمانگه و داواکاریه که ی له به رده م به ریوه بهر دانا.....

به ریوه بهر واقی و پما له م بریاره کتوپره، به لام له راستیدا زۆری پیخۆشبوو به وه ی ئه م فه رمانبه ره هه راسانکاره ریگره، ده پروات و ده توانی یه کیک له پیاوانی خوی له م شوینه دابنیت، بۆیه زۆر به خیرایی واژوو یکرد.....

هاوکارانی زۆریان له گه لی هه و ئدا که واز له م کاره یینیت به وه ی تازه ژنی هیناوه بۆ پزق و پوزی خوی ده بریت و خوی نان

بپاۋ دەكات، بەلام لە ۋەلامدا زۆر بەھيمنى دەيگوت (خو خۆى
پزق دەره).

دواى ۋەرگرتنى پەزمامەندى لەسەر دەست لەكار
هەلگرتنەكەى، دلير بەدواى كار دەگەپا، تا دواچار برادەريك
بريك پارەى بە قەرز پيدا ۋ ئەويش دوكانىكى كۆمپيوتەرى
كردەۋە ۋ سەرقالى ئەم كارەبوو...

بەھۆى ليھاتوويى ۋ دەستپاكيە ۋەخەلك پويان تيكرد
ۋ لە ماۋەيەكى كورتدا توانى سەرچەم قەرزەكانى بداتەۋە ۋ
گوزەرانى خۆشترىكات.

دلير لەكارەكانى بەردەوام بوو ۋ بوو مایەى متمانى خەلك
ۋ فەرمانگە ۋ چەندىن كۆمپانىيەى بوارى كۆمپيوتەر، كە دواچار
بەكك لە گەۋرەترىن كۆمپانىيەى كۆمپيوتەر دليريان
كردەبرىكارى خويان ۋ متمانى تەواويان پيدا.....

ئە ۋ رۆژەى دلير بريكارىەكەى ۋەرگرت، زۆر خۆشحال بوو،
كە چوۋەمال دواى نوژى شەوان سوچدەيەكى سوپاسگوزارى بۆ
خو بردو گوتى:

(ميھرەبانەكەم، سوپاس بۆ تۆ كەھيىزت بەمن
بەخشى، پي پاستت لە بەردەم كردهۋە، بىرت پۆشن كردم،

يارمەتتە دام كە بېرىرى پاست بدهم، وزەت پىدام و ئارامىت
پىبە خشىم كە خۇپراگر بىم و لە بېرى ئەوھى فەرمانبەرىكى
كەندەلكار و بەرتىل خۇرىكى سەر نزمى كۆمپانىكانى شار بىم،
بەسەر بەرزىەوھ بىومە بىرىكارى كەورەترىن كۆمپانىكانى
وولات.

زۆر سوپاس پەرورەدگارە، مەن لەتۆ ترسام و خۆم
خستە پەناى تۆ، تۆش دەرگای پزىقىكى كەورەت لىكردمەوھ....

مژده‌ی کوشتن بده به بکوژ

وہستا خدر کابرایہ کی دلہرق و ناشرین بوو، کہ سیکی تورپو
بی ئارم، مرقیکی بی ویژدان و خوپہرست، ہیچ
جورہہستیکی مرقایہ تی نہ بوو، بہردہوام بیری لہ بہرژہ و ہندی
خوی دہ کردہ وہ، چون بہ زووترین کات زوترین برہ پارہ ی
دہست دہ کہ ویت و لہ سہر ہوا و ہوہوسی خوی سہرفی
بکات...

سہرجہم کریکارہ کان رقیان لپی دہ بۆوہ، بہ لام بہ ہوی
شارہ زایی لہ کارہ کہی بہ ناچار ی کاریان لہ گہ لدا دہ کرد،
ئوہندہ ی لپی دہ ترسان ئوہندہ خویشیان نہ دہ ویست، یہ کیک
لہ و کریکارانہ ی لہ گہ لی کاری دہ کرد جہ و ہری کوری خوشکی
بوو کہ گہ نجیکی سادہ و بہ توانا بوو. کریکارہ کانی دیکہ
جہ و ہریان زور خو شدہ ویست و بہردہوام دہ یانگوت:

تو زور لہ خالہ دلہرقہ کہ ت جیاوازی.

جہ و ہر زور متووی خالی بوو، بہردہوام لہ گہ لی
بووتہ نانت ئیوارہش ہر بہ یہ کہ وہ دہ چوونہ وہ،
چونکہ دانیش تووی یہ کہ گہ رک بوون و تہ نہا چہند خانوویک لیک
دوور بوون.

بہ یانیہ کہ و ہستا خدر ناچیتہ سہر کار، بہ لام کریکارہ کان

کاری خۆیان دهکهن و جه وه ره‌یش زۆر دلای خالی ده‌بیت،
به‌ر له نیوه‌رۆ جه وه‌ر له سه‌ر بیناکه وه‌بینی خالی وا به‌خیرایی
به‌ئۆتۆمبیله‌که‌ی بۆ سه‌ر کار دیت، یه‌کسه‌ر به‌پیلیه‌وه‌چوو، بینی
وه‌ستا زۆر به‌شپرزهی له‌ئۆتۆمبیله‌که‌ی دابه‌زی و په‌نگی
تیکچوووه‌و جه وه ره‌یش به‌راکردن، جامه‌ ئاوێکی بۆ ده‌با، ئه‌ویش
به‌یه‌ک قوم فری کرد، وه‌ک بلیی له‌بیابانیکی
دوره‌وه‌هاتبی، جه وه‌ر به‌سه‌ر سوپمانه‌وه‌پرسی:

خیره‌خاله؟ چیه؟ خۆ چ پووی نه‌داوه؟

خالای زۆر به‌توره‌یی گووتی: هیچ نیه‌خوارزا، ئیشی خۆت

بکه.

تا کاتی ته‌واو بوونی کار، جه وه‌ر هه‌ر له ژیره‌وه
به‌نه‌ینی سه‌یری وه‌ستای ده‌کرد، هه‌ستی کرد خالی شتیکی
به‌سه‌ر هاتوووه‌و ته‌واو نیه، که‌ته‌واو بوون جه وه‌ر هاته‌ لای
خالای و گووتی:

وه‌ستا چ هه‌یه‌ به‌ته‌وی پیمی بلییت؟ هیچ شتیکی هه‌یه‌ به‌توانم

یارمه‌تیت بده‌م؟

خدر که‌زانی خوارزاکه‌ی هه‌ستی به‌ شتی کردوووه، پیی

گوت: له گه لم وهره...

برديه لای به پازيليه ته كسيه كه ی و سندقه كه ی كرده وه .
به بينینی چه قوی به خوین و هندی جل و بهرگ و چه ند
شده پاره یه ك، جه وهره را چه له کی و پهنگی زهره بوو، گه پاره
دواوه، كه چی وه ستا مه ودا ی نه دا بیر بكاته وه، یه كسه ر پیی
گوت:

زوییه، سوار به با برؤین، جه وهره به ترس و
دودلیه وه سوار ی ئوتؤمبیله كه بوو، به شپرزهی
گوتی:

ئوه چیه وه ستا؟

وه ستا بی ئوه ی سهیری بکات زؤر به هیمنی وه لامی
دایه وه و گوتی: مامه لم له گه ل کابرایه کی درؤزن هه بوو،
پاره که ی خوارد بوو نه یده ویست بیگه پینیتیه وه .

جه وهره: ئه و جا...؟ به شه پ هاتی له گه لی؟

وه ستا: نه خیر..... له ناو مائی خوی چوممه سه ری و
به چه قؤ کوشتم و پاره که ی خؤم به زیاده وه هینایه وه .
جه وهره: کوشتم؟ باشه بؤ به خؤشی لیّت وهره نگرته یه عنی

هیچ چاره‌سهری دی نه‌بوو؟ بتگۆت‌بایه‌له‌گه‌لت ده‌هاتین و نه‌مانده‌هیت به‌م ئاکامه‌بگات، هه‌رگیز نه‌ده‌بوو بیکوژی ئاخړ ئه‌وه‌ه‌رامه، گوناحه.

وه‌ستا (به‌ده‌م جگه‌ره‌داگیرسان به‌ه‌ناسه‌یه‌کی زۆر سارده‌وه): هه‌ر گویشی مه‌دی خوارزا، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ئیتستا چی بکه‌ین؟!

جه‌وه‌ر: چی بکه‌ین؟ تو که‌سیکت کوشتووه، من چی؟

وه‌ستا: فشه‌فش مه‌که، پاره‌که له‌لای خۆت دابنی مه‌هیتله‌که‌س ببینی. ئه‌گه‌ر یه‌کێک پرسى بلی ئه‌وه‌هی خالمه‌کارێکی گه‌وره‌ی وه‌رگرتووه‌و ئه‌مه‌ش پاره‌ی کریکارانه.

ئه‌مشه‌وی جه‌وه‌ر خه‌و نه‌چووه‌ چاوانی و هه‌ر بیری له‌کاره‌که‌ده‌کرده‌وه.

ئاخر که‌ی خالی ئه‌و بپه‌پاره‌زۆره‌ی هه‌بووه‌تا مامه‌له‌ی پیتبکات؟ ئاخړ که‌ی خالی له‌هیچ جوړه‌مامه‌له‌یه‌ک ده‌زانێ جگه‌له‌دیوار دروستکردن؟

له‌ناخی خۆیه‌وه‌هه‌ستی ده‌کرد خالی درۆ ده‌کات و ئه‌م چیرۆکه‌هه‌لبه‌ستراوه‌و پووداوه‌که‌به‌شیوه‌یه‌کی دیکه‌یه، به‌لام نه‌ده‌ویژا باسی بکات.

دوای دوو هفتە و لەكاتی ئەنجامدانی کاریك جەوهر
بەتیلەى چاوه‌كانى لە خالى پاما و بينى زۆر سەيرى خانوويك
دەكات و لىي پرسی:

وەستا ئە وە ماوه‌ى چەند پۆژە هەست دەكەم چاودىرى
ئە و ماله‌ى بەرامبەر دەكەيت، خىره؟
وەستا: دەنگت نزم كه، خوارزا....

جەوهر: تىناگەم.... ئىمە تەنھا ئەمپۆ كارمان لەم ماله‌دا
ماوه.

وەستا: تۆ جارێ دەنگت نزم بکه، تا كرىكارەكان
گوڤيان لەههچ نەبیت، دوایى قسە دەكەين.

دوای تەواو بوونی كار و خەرجکردنى پارەى كرىكاران،
وەستا خدر بە كرىكارانى گووت ئىمە لەگەڵ جەوهر
دەچینه بازارپ كى لەگەڵ ئىمە دیت؟ ئە وە بوو سى كرىكار لەگەڵيان
چوونه بازارپ. دوای پاگرتنى ئۆتۆمبىله‌كه‌ له‌یه‌ كىك
لە پاركه‌كانى بازارپ، هەر پىنجيان چوونه‌نیو بازارپ، بە لام لەگەڵ
وئبوونى سى كرىكارەكه‌ خدر یەكسەر دەستى لە تەكسىه‌ك
پاگرت. جەوهر پرسی:

بۆ كوی وەستا؟ خۆ دەتوانين بە ئۆتۆمبىلى خۆمان بچين!

وهستا گووتی: قسه مه که و سوار به خوارزا.

وهستا خدر داوا له شو فیژی ته کسسه که دهکات
که بیانگه بینیته هه مان نه و شوینه ی که هه فته به که کاری تیدا
دهکن، دوا ی هاتنه خواره وه یان دونیا به ره و تاریکبون
دهریششت، دهچنه خانووه که ی به رامبه ر و وهستا خدر زور
به ئاسانی ده رگا که دهکاته وه و دهچنه ژوره وه، کاتی وهستا
خدر خه ریکی کردنه وه ی ده رگای ژوره وه یه، ئافره تیک
ده رگا که دهکاته وه، یه کسه ر وهستا خدر دهوی دهگریست و
دهیباته ژوره وه و قولبهستی دهکات، له م کاته دا جه وه ر
له ترسان یارمه تی ده دات، که دهچنه ژوره وه ده بینن ته نها نه م
ئافره ته و مندالیکی ته من دوو سالان له وین، وهستا خدر دهست
دهکات به نه شکه نجه دانی و لئی ده پرسی: پاره و زیرتان له کوئی
داناوه؟

نه ویش له وه لام دا ده لئی: ته نها نه م نه نگوستیله و
گواره یه م هه یه و هیچمان نییه، ئیمه خیزانی تازهین، تکایه نه م
دوو پارچه یه ببه ن و برۆن، که چی وهستا خدر دهست دهکات
به نه شکه نجه دانی و له ناو ماله که ده گه رین. له ناکاو ژنه که ده لئی:
بو وا دهکن واده زانن ناتاناسمه وه؟ ئیوه نه و کریکارانه ن

که ماوهیه که له خانووی بهرامبهر کار ده که ن.

به داخه وه وهستا خدر زۆر به درپندانسه و بی
به زه ییانسه به چه قو ده که ویتته لاشه ی ئهم ئافره ته
به سته زمانه و له پیش منداله که ی ده یکوژیت و دواتر هه ردوو
پارچه زیڕ له لاشه ی جیا ده کاته وه و به په له ده چنه دهره وه.

جه وهه به دهم گریانه وه به وهستا ده لیت: بۆ وات کرد؟ بۆ
ئه وه نه دلره ق و بی به زه یی؟ زیڕه که ت بردبا و نه تکوشتبا؟

وهستا خدر به توپه یی وه لامی ده داته وه: نه تبیست چی
گۆت؟ ناشکرای ده کردین، واز بیینه تازه تۆش له گه لم تیهو گلاوی،
ده بی تۆش به گه لم بکه وی، تو هاوکارم بووی له م کرداره دا.

جه وهه (به گریانه وه): کردار؟ بلی تاوان هه ی زالم.

خدر: وازیینه خوارزا، تازه به دوا ی چوان مه چوو، وه ره با
تۆزیک پاره کۆبکه ینه وه و دوا یی تو بۆخۆت تۆبه بکه، من ئه سلهن
بروام به هیچ نیه تا تۆبه ی بۆ بکه م.

دوا ی هه فته یه که له پرودا وه که و سارد بوونه وه ی جه وهه ر،
وه ستای تاوان، خدری دلره ق خوارزا که ی پازی ده کات که له گه لی
ئه م تاوانانه ئه نجامیدات. ئه وه بوو ده ستیان به زنجیره تاوانیک کرد
و پینچ مالیان بری و له یه کیکیان زۆر به خوین ساردی خاوه ن

ماليان خه له تاني خوین کرد. جه وهر وه کو خالی لیها تو بوو،
مروفتیکی دلره قی بیسیما و بی به زهیی، ته نانه ت کریکاره کانیش
هستیان به م گورانکاریه کرد بوو.

له ناکامی نهم تاوانانه بریک پاره یان دستکوت
که له هوا و نه فسی خو یان خرج ده کرد و توانیان
ده مانچه یه ک بکرن بؤئه وهی به ئاسانترین شیوه تاوانه کانیان پی
ئه نجام بدهن.

به یانیه ک شره ئوتۆمبیله که ی وه ستا تیک ده چیت و
ده لیت:

خوارزا بؤ نایه ی سه یاره یه ک بدزین و ماوه یه ک بؤ خۆمان
به کاری بیئین ؟

جه وهر ده پرسى: ئوتۆمبیل ؟ ئه ی چی له شوفیره که بکه یین ؟
وه ستاش ده مانچه دهر دینى و ده لى:

په وانه ی ئه و دیوی ده که یین و ده ست ده کاته قاقای پیکه نین.

به یانی بالی به سه ر شار ده کیشیت و خه لک بؤ بزق و پوزی
ده چنه دهر وه به هیوای په یدا کردنی بزئوی ژیانیان بؤ
منداله کانیان، که چی له یه کیتک له دهر گاکانی دۆزه خ دوو

تاوانبار وەكو مۆتەكە دىنەدەر بۆ تىكدانى پەوشى ژيان، بەو
نيازەى كە ئەمپۆ يەككىك خەلە تانى خوین بکەن، كەچى
نازانن ئەمپۆ پۆڭى دەرکە وتنى راستیەكانە .

وہستا و خوارزا كاتى دەگەنە سەر شە قامى سەرەكى دەست
لەتەكسىەك پادەگرن و پىی دەلین بمانگە بەنە فلانە شارۆچكە،
كە نزىكەى سەد كیلۆمەترىكە وە لە شار دوورە، وەستا لەگەل
شوفىر سوار دەبىت لە پىشە وەو جە وە ریش لە دواوہ دادە نىشىت،
بەر لە گەيشتنيان بۆ شوینى مەبەست خدر
دەمانچەكە دەر دەهینىت و ئاراستەى شوفىرەكەى دەكات و
دەلى:

ئۆتۆمبیلەكە بكوژىنە وەو وەرە خوارە وە .

شوفىرەكەش زۆر بەپەشۆكاوى دەلى: چ دەكەن بکەن،
ئۆتۆمبیلەكە ببن، پارەش ببن بەس مەكوژن .

شوفىرە هوشيارەكە ئۆتۆمبیلەكە لە شوپىنىكى ئەوتق
پادەگرىت كە مەوداى پاكردنى هەبىت، ئەو دەبوو دواى هاتنە خوارى
دەستدەكات بەپاكردن و خدریش چەند گولە بەكى ئاراستە
دەكات، هەر چەندە شوفىرەكە برىندار دەبىت بەلام
نازايانە لەپاكردن ناوہستىت تا خۆى لە شوپىنىك بزر دەكات .

خدر داوا له جه وه هر ده کات که بیټ و ئۆتۆمبیلله که لی بخورپټ
بۆ گه پانه وه بۆ شار، به و مه زنده ی که شوفیره که فیشه کی
به رکه وتوو له یه کیک له و شیوانه به مردوی کی وتوو.

ئهم چه ند فیشه کانه ده بنه سه ره داوی ئه و زنجیره
پاستیانه ی که کۆ ده بنه وه له ئاکامدا ده بنه گوریسیکی ئه ستور
بۆ له سیداره دانی تاوانباران، هیزه کانی پيشمه رگی
ناوچه که له گه ل بیستنی دهنگی گولله یه کسه ره ده که ونه خۆ و
مه فره زه یه ک بۆ به دوا داچوونی ئهم دهنگه ده ره ده کهن و
له میانه ی گه پانیان شوفیره برینداره که ده دۆزنه وه و داوی زانینی
پاستیه کان به ئامیزی بیته له ه وال بۆ سه رجه م بازگه کان
ده نیرن و ژماره و ئاکاری ئۆتۆمبیل و تاوانباران له میانه ی
گشتاندنیک بلاوده که نه وه ...

داوی ماوه یه کی کورت هه ره دوو تاوانبار له بازگه یه ک
ده ستگیرده کرین و دواتر پاده سنی پۆلیس ده کرین ...

سه ره تا وه ستا خدر هیچ قسه ناکات و دان به هیچ نانیت،
که چی جه وه ره له ژیر باری هه ست کردن به په شیمانی، دان
به هه موو تاوانه کان ده نیټ، دواتر سه رجه م ئهم
پاستیانه پوو به پووی وه ستا ده کرینه وه و ئه ویش ده پووخی و

سه رجه م پاستيه كان ده دركيئي..

دواي په وانه كړدني دؤسيه كه بؤ دادگا، و به هؤي كوشتني
سي كه سي و هه ولى كوشتني يه كيكي تر هه ردوو تاوانباران
سزاي له سي داره دانيان بؤ ده رده چيټ.

به ره به يانسي له سي داره دان، هه ردوو تاوانبار
ده هينريښنه به رده م پته سي سي داره، سه رده تا وه ستا خدر
ده هينن و برياره كه ده خوښنه وه مامؤستايه كي ئاييني پي
پاده گه يه ني كه نه مه سزاي تاوانه كانى خوښه تي و داواي ليده كات
تؤبه بكات و په شيمان بيته وه، كه چي له هيچ شتيك په شيمان
نابيته وه و ته نانه ت له كاتي له سي داره دان ناتواني وشه ي
شايه تمانيش بيټيټ.

كاتي پؤلى جه وه رديټ، و دواي قسه كانى مامؤستاي
ئاييني، زؤر به كول ده گري و په شيمانى خؤي ده رده بپري و
داوا ده كات مه وداي بده ن دوو ركات نويز بكات، نه وانيش ري
پي ده دهن و له ميانه ي نزاكانى پاش نويز ده گري و
به هاواره ده ليټ:

خوايه گيان من هه له م كرد و شايسته ي نه م سزايه م، داواكارم
تؤبه م قبول بكه ي و لي م خو شبيټ، خوايه گيان له گونا هه كانم

خۆشبه .

له گه لّ ده ركه وتنى خۆر، و ده رچوونى خه لك بۆ سه ركار،
شاريش له دوو تاوانبارى بيبه زه يى پزگارى ده بىت و له گه لّ
گيان له ده ست دانيان ئارامى بۆ شار ده گه پىته وه .

دوو تاوانبار كه به هاى مرؤفايه تى لايان ئه وه نده كه مبوو، له
پىناو چه ند گرامىك زىپ دايكىكيان له به رده م رۆله دوو ساله كه ي
خه له تانى خوڤىن كرد .

متمانه

لهگەل ھاوسەر و سى منالەكەم ژيانىكى خوش و ئاسودەمان بە
سەردە برد، لەھىچمان كەم نەبوو، ھەرچەندە ھەردووكمان
ئاستى خويندەواريمان بەرز نەبوو. من ژنى مال و ھاوسەرەكەم
فیتەر بوو.

بەلام زۆر رازى بووين و بەيەكەو ھەر رۆبەرۆى ناخۆشەكانى
ژيان دەبووینەو.

متمانەمان بەيەك ھەبوو، لىك گەيشتن و تىگەيشتنىكى چاك
لەنيوانماندا ھەبوو.

بەيانيان منالەكانم بەرھوقوتابخانە بەرپدەكرد و دواتریش
ھاوسەرەكەم بۆكار دەچوو، منیش خەرىكى ئىش و كارى ناو مال
دەبووم تا جگەر گۆشەكانم دەھاتنەو، دواتریش ھاوسەرە
خۆشەويستەكەم.

وامزانى ژيان ھەر بەم شىوہە بەردەوام دەبىت، نەمزانى
دەورانى گەردوون زۆر سەختە و رۆژىك دىت ئەم ھەموو كامەرانيە
لەبىبابانى ژياندا دەبىتە بەردە تەراوتلىكە و لەغەيرى ناخۆشى
ھىچم بۆ نامىنیتەو.....

ھەموورەنجمان لەدوونیا لەچەند پارچە خشلېك دابوو، كە
بۆ رۆژانى رەشمان ھەلگرتبوون.

ته نانهت نه مده تروانی هه مووده م له به ریان بکه م. ئیمه که خانه واده یه کی ساده و ساکار بووین و خانوو که مان خانویه کی ناسایی بوو، شویننکی ئه و تۆمان نه بوو بۆ شاردنه و دیان بۆیه بریارمان دابوو زۆر به شیوه یه کی ناسایی پاریزگاری له م خشلانه بکه یین، به م مه به سته له کیسه ی عه لاگه یه کی ره شی ناساییمان کردبوو و له دواوه ی خانوو که له سه ر گیزه ره که مان داده ناو، ئه وه ی ده بیینی وایده زانی په لکه نانی وشک بۆوه یه .

وامان ده زانی قه د که سینک بیرى له وه ناکاته وه که بیبات.

بیرمه رۆژنکی ناسایی هاوسه ره که م منى له مالى دایکم دانا و خوښی چوو بۆ کارى خوڤى له ناوچه ی پيشه سازى، ئیواره وه کو هه موو جارێک به ئۆتۆمبیل هاته وه دوامان، به خوښی گه راینه وه ماله وه .

وه کو هه موو جارێک هاوسه رم سه یاره ی راگرت و منیش هاتمه خواره وه، یه کسه ر به ره و چه وشه ی دواوه چووم بۆ هینانه ژووره وه ی کیسه عه لاگه که، به لام کیسه ره شه که نه ما بوو.

شیرزه بووم و یه کسه ر هاوارم کرد و هاوسه ره که م هات و

گوته ی:

چی بووه؟

گوتم: پیاوه که زیره که مان دیار نییه !!!

پیاوه که م تووره بوو و باروودۆخی له من زیاتر تیک چوو و

گوتمی:

چۆن شتی وا ده بیت من خۆم ده رگام کلیل داوه و به به که وه

ده رچووین؟

گوتم: نازانم. ئەی هاوار زیره که مان دزرا، ده ستم کرد به

له خۆدان.

دهر و دراوسی به دهنگی هاوارمان هاتن و ته له فۆن بۆ

پۆلیس کرا و دهستیان کرد به لیکۆلینه وه.

سهیر له وه دابوو هیچ ده رگایه ک نه شکابوو و هیچ ناسه واری

که سیکی نامۆ نه بوو له خانووه که.

هر ته نها و ته نها زیره که نه مابوو، ده نا هه موو شتی ک ناسایی

بوو.

شه و دواي رۆیشتنی پۆلیس و چوونه وه ماله وهی

دراوسیگان، میردم زۆر به تووره یی رووی پرسیاری له من کرد و

گوتمی:

چیت له و زیرانه کردوه !!!؟؟؟

منیش شیت بووم و به دهم گریانه وه گوتم: چی ... چی؟؟

ئه و پرسیاره یه عنی چی؟؟

هاوارم کرد: چۆن پرسیارى وا له من ده کهى؟ ده ساله

هاوسهرين و زۆرمان متمانه به یه که چۆن دلّت هات وا بیر

بکه یه وه؟

به دهنگیکى به رزتر دووباره ی کرده وه:

چیت له م زیرانه کرده وه ئافرهت؟

منیش زۆر توورپه بووم گوتم: گهر متمانه ی ئه م بره زیرهت

پیم نیه واتا هیچ متمانهت به من نیه، به داخه وه دواى سى منال

ئه م قسانه م له گه لّ ده کهى، شهرم له خۆت بکه، من قبول ناکه م

ئه م توومه تانه م بده یه پال، بۆ تۆ نه دبردییت؟

به لام وا دیاربوو شهیتان چوو بووه میشکی و ژیری له

دهستدابوو، بۆیه به م شه وه من و سى مناله کهى ده رکرده

ده رهروه و به هاوار گوتم:

گوپیگره ئافرهت یان ئه و زیرانه ده هیئیته وه یانیش ته لاقهت

ده دهم ...

زۆر خەمباربووم و بە چاوی پر گریان و دلێکی شکاوهوه،
بەم شەوه دەستی منالەکانم گرت و چوومهوه مائی باوكم.

وای لێهات کێشهکه ئەوەنده وابهستهبوو بە ژيانى
کۆمه لایهنى منهوه، ئەوەنده باس له بوونی دز و شکاندنی مالهکه
نه ده کرا.

خزم و کەس و پیاو ماقولان هه موویان چوونه لای ئەو میتره
نارۆشنییر و بێ متمانه م بۆ روونکردنه وهی بابه ته که، ئەوەنده
له گه ل ئەو هه ولیان دهاد، ئەوەنده خه ریکی بنکه ی پۆلیس و
سکا لا کردن نه بوون له دزێک که مالمانی وێرانکرد.

ئاخر زۆر سه یره ئەو که سه ی که ده یگۆت خۆشم ده وێی و
منیش دلێ خۆم پێسپاردبوو، ئیستا له بهر چه ند مسقال زێریک
هیچ متمانه ی به من نه ماوه . گه رچی من هه موو ژیانم بۆ ئەو و
منالەکانی ته رخان کردبوو، به لام وا دیاره که له درۆیه کی گه وره
ده ژيام، ئەو پیاوه ئەوەنده خه می سامان و خشله که به تی
ئەوەنده خه می من و هه ستی منی نه بوو.

له م ماوه یه دا به ته واوی شیرازه ی ژیانم تێکچوو، جگه له م
کێشه یه خزم و ناسیاوانیش له لایه ن خۆیان هه سیداره یان
دامه زراند و ده ستیان به قسه و قسه لۆک کرد، به درۆ و بوختان

و مه زنده‌ی خراب، ناو و ناوبانگیان له سی‌داره دام و زۆر بی
ویژدانا نه ده‌ستیان کرده ناو زیاندنم. منیش زۆر گریام و حه‌واله‌ی
خوام کردن، له‌وه زیاتر هیچم پی نه‌کرا.

به‌رده‌وام نزام ده‌کرد: خواجه گیان خۆت ئاگاداری که‌من له
هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه بی به‌ریم، من به‌رده‌وام خۆم و مال و مندالم
پاراستوو، هه‌رگیز و هه‌رگیز هه‌له‌م نه‌کردوو، په‌روه‌ردگاره به
هانام وهره. نامه‌ویت مالم لی تیکبچیت، هه‌ر تۆم هه‌یه له‌م
دونیایه‌دا، خۆت چاک ده‌زانی من بی تاوانم.

خواجه گیان له‌به‌ر هاوسه‌ریشم نه‌بی‌ت له‌به‌ر ناوی خۆم و
بنه‌ماله‌که‌م که‌من زۆر پارێزگاری خۆم کردوو و یه‌ک بست له‌ ری
راست لام نه‌داوه، خواجه بی‌که‌سان فریام که‌وه ...

شه‌و و روژ له‌ نزا و پارانه‌وه نه‌ ده‌هه‌ستام و نه‌مده‌ویست
که‌س بدوینم، ئاخ‌ر زۆر ناخۆشه به‌بی هیچ به‌لگه و بنه‌ما
بوختانت بۆ هه‌لبستری‌ت.

ئه‌وه‌ی له‌م ئه‌زمونه تاله زۆر ئه‌زیه‌تی ده‌دام بی متمانه‌یی
هاوسه‌ره‌که‌م بوو، ئاخ‌ر چۆن ده‌بی‌ت وا زوو مرو‌ف بروخیت؟
هه‌موو سامانی دنیا ناتوانیت تازه ئه‌و متمانه‌یه له‌نیوانمان
دروست بکاته‌وه!

ئەو بە بى ھېچ بنەما متمانەى بەمن نەما. لە ھەمان کاتدا
وینەى ئەو پیاوھى كەخۆشى دەویم و ئامادەى بە گيانى خۆى
پاریزگاریم لى بکات لە میشکەم رەشبوویەو.

چۆن دەبیت پیاو ئەوئەندە رەزىل و پولهكى بىت؟ پیاو؟
چى...؟ ھەموو كەسىك پیاو؟ نەخىر....

ھەرگىزا و ھەرگىز ھەموو نىزىنەك پیاو نىە. بە راي خۆم
متمانەى نىوان ھاوسەران دەبیت وەكو شورەىەكى پۆلاین وابىت
كە پەيوەندى نىوان ئەم دوو مرقۇە لە ھەر ئەگەر ئىك يان
مەترسىەكى دەرەوھى خىزان بپاریزىت، ھەر وەك چۆن شەرەف
ھەر ناوگەلى مرقۇ نىیە، بەلكو كۆمەلىك رەوشت و بنەما و
ھەلسوكەوت و باوەرە.

ئاواش متمانەى پەيوەست نىیە بە ھەلسوكەوتىك ياخود
رووداوىك، بەلكو كۆمەلە بنەما و راستىیەك دروستیان دەكات.

بە ھەر حال بپيارمدا زۆر بە خۆ پاگرى و بە بپوابەخۆبوون
ئەم ئەزموونە تالە بە سەر بەرم. منىك كە بەر لەم رووداوە
كەسىكى بى ھىز و متمانە بووم و لە ھەموو شتىك پشتم بە
ھاوسەرەكەم دەبەست، نىستا بۆم روون بوووەو كە خۆم لە بنە
رەتدا زۆر بە ھىزىم، زۆر بە ھىزتر لەو كەسەى كە بۆ چەند مسقال

زیریک متمانه‌ی به نزدیکترین کسی نه‌ما.

بۆیه بپارمدا له‌مه‌ودوا پشت به خۆم به‌ستم و متمانه‌م به‌خۆمه‌وه هه‌بیّت.

روژ هات و چوو، تا موژده‌ی خۆشم له پۆلیسه‌وه بۆ هات، پۆلیس هه‌والی ده‌ستگیرکردنی دزه‌که‌ی راگه‌یاند.

کاتی هه‌واله‌که‌م بیست به ده‌ست خۆم نه‌بوو، وه‌کو قوتابیه‌که که هه‌والی سه‌رکه‌وتنی به نمره‌یه‌کی زۆر باش پیدرابیّت، چۆن به‌ره‌و ده‌رگای قوتابخانه‌ پاده‌کات ئاوا... وه‌کو ته‌بیریکی کامه‌ران له شه‌قه‌ی بالمه‌داو به‌ره‌و ده‌رگای ئه‌و ماله‌ فریم که هاوسه‌ره‌ بی متمانه‌که‌م به شه‌وی تاریک من و مناله‌کانمی فری‌دایه‌ ده‌ره‌وه.

کاتی که‌یشتم قه‌ره‌بالغیه‌کی زۆر له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌وه‌ بوو، هیزیکی گه‌وره‌ی پۆلیس دزه‌که‌یان هینابوو و دان پیانانی دزه‌که‌یان تۆمار ده‌کرد، له‌ ئیو ئه‌و هه‌شامه‌ته، که‌یفخۆشی دراوسێکان به‌ گه‌پانه‌وه‌م و جدیه‌تی پۆلیس بۆ ریک‌خستنی دۆخه‌که‌ و سه‌رشۆری هاوسه‌ره‌ بی متمانه‌که‌م سه‌ره‌نجی راکیشام، که‌ زۆر به‌ که‌ساسی و بی مه‌یلی وه‌ستاوو و زاتی نه‌ده‌کرد ته‌نانه‌ت سه‌یریشم بکات. له‌ نزیکه‌وه‌ گویم له‌ دزه‌که‌ بوو

که ده یگوت:

رۆژی رووداوه که له وهه یکه له ی ته نیشتیان به سه ر که وتم و به
بۆپیه کانی ئاو خۆم شۆر کرده وه تا بچمه نیو ئه و ماله .

به ر له وه ی بگه مه سه ر گیزه ره که پینم به کیسه عه لاکه یه ک
که وت که قورس و ره ق دیار بوو .

که هاتمه ئه رز به کسه ر کرده وه بینیم بریک خشلی تیا به ،
بۆیه بردم و به هه مان بۆپی ئاو سه ر که وتم و به هه مووی ده ده قه
له و ماله نه مام، جگه له و دزیه شه ش دزی ترم ئه نجامداوه ...

له دلی خۆم گوتم ئافه رین دزی مه علان به ده ده قه دپ
دۆنگی و وه همی ده سال له گه ل ئه م کابرایه بی متمانه یه مت بۆ
ساغ کرده وه .

کاتی گه یشتمه به رده م قاپی مال، هه موو دراوسی و خزم و
که سانی خۆم و هاوسه رم راوه ستابوون له چاوه روانی من ...

به هاوسه ره که م گوت: سه رت به رز که وه ... ئه مرۆ خوای
گه وره بیروانامه ی بی به ری منی ده رکرد له و بوختانه ی خستبووته
پالم ... هیه چ سوپاسی تو ناکه م ... تو که سیکی بی متمانه ی،
سه رت به رز که وه و چاوت بخه نیو چاوانم ... نه خیر یه ک قسه
مه که ... ناتوانی سه رت به رز بکه ی؟

ده سهرت زياتر بهرز بکه بؤ ئاسمان و خوا ببينه ئەکيدم
ئەوهشت پیناکری.

سهرم بهرز کرد و گوتم: زۆر سوپاس خوی گه وه ره که له م
ئەزمونه به سهرکه وتوویی ده ربازت کردم و منت به هیتر کرد و
وات لیکردم زیاتر متمانه م به خۆمه وه بیئت و که سایه تی خۆم
بدۆزمه وه.

زۆر سوپاس پهروه ردگارم که له به رامبه ر چه ند مسقال
زیریک به قه د چیا ی سه فین قورسی و متمانه ت به من به خشی.

چ بچینی نه وه ده دوريته وه

گه نچيكي له خوځبايي، لوت بهرز، له بهر نه وهی تاقانه بوو،
 بويه هيچ هه ستيكي به لپرسراویتی نه بوو. وا فيرکړا بوو که چی
 بویت به چاو نوقانیک بوی بيته کايه وه. کاری بازگانی کړد بووه
 په رده يه ک بؤ گه شت کردن بؤ ولاتان به مه به ستي رابووردن و
 شه وانی سوور له گه ل سووزانيه کان. تاکه بازگانی که لتي
 سرکه وتوو بوو، بازگانیکردن به گوناخ بوو. کالای ئه و بریتی
 بوو له گزشتی سوور و سپی و په شی نافر تانی به دپره و شتی
 ولاتان. به ناوی هاورده کردن ده چووه (چین، سوريا، تورکيا،
 دوبيه)، به لام هر ته نيا شوین هه وه سی خوی که وتبوو. هيچ
 دريغی نه ده کرد و له هيچ شتيک نه ده سله ميه وه و يه ک زه په ترسی
 خوی له دل نه بوو.

له ژير فشاری دايک و باوکی پازی بوو ژيانی هوسه ری پیک
 بهیني، تاکه مه رچی ئه وه بوو که له گه لیان بمینیت ته وه بؤ
 خزمه تکردن یان. که چی خوی بیری له وه ده کرده وه که خیزانه که ی
 له گه لیان جیبه یلیت و خوی ده ست به گه شتکردنه وه بکات و
 به که یفی خوی له ولاتان له باوشی نافر تانی به دپره و شت بخه ویت.
 دواي گه پان کچيکی ناسیاویان بؤ دوزییه وه، که جوان و
 بچوک بیث به لکو چاری پرده کات و چیت به دواي هه وه سی

خۆبەدەنابەیت. ئەو دەبوو دواى گواستەنە دە بە دوو هەفته،
خوپە وشتە كۆنە كە بانگى كرد بۆ سەركىشىه كى دىكەى حەرام،
بە بىيانووى ئەو دەى لە بەر نە بوونى بەرەمى هاوردە كار وە ستاوه
بۆيە دەبى گەشت بكات بۆ ولاتان بۆ هينانى كالا. ئەو دەبوو
دوو بارە دەستى بە گەشت كردن كرد و دوو بارە گەرايە دەو نىيائى
رەشى پاباردن.

پۆڭيكيان يەك لە برادەرە دل سۆزە كان هەوالى ئەم
خراپە كارىانەى بە باوكى پاكە ياند. سەرەتا باوكى نۆر تورپە بوو،
بپيارى دا سەرزە نشتى بكات، بە لام بە هۆى خۆشە ويستى نۆرە دە
بۆى، هەر زوو بە زوو ئەم بپروكەى رەت كرده وە، بە لام نۆر بى
تاقت بوو، ئاخۆ خۆى و خيزانى دوو كەسى دىندار و خواناسن
بۆ دەبى كورپە كەيان وا دەرىچىت؟! ئايا هۆكارى ئەم لادانەى
كورپە تا قانە كەيان چيە؟!؟!!

شەو خەو بە چاوانى نە هات كەوتە دوان لە گەل خۆيدا:

تۆ بلىسى سامانە كەم حەرام بووبەيت؟ دەكرى من شتىكى
خراپە كردبى و ئىستا لە كورپە كەم دەرچى؟

ئاخر من بەتە واوى ژيانم خراپەى كەسم نە بوو، لە دە رگاى
كەسم نە داو، هەموو ژيانم لە چاكە كارى و كار كردن

خه رچکردوه، ده بی هله ی من چی بیت ؟

له م کاته دا وه کو ئه وه ی بلی شتیکی به بیردا هاتبیته وه
هه لده ستیته وه و داده نیشیت:

نۆر پاسته، خه تای منه، من هیچ پۆژیک له گه لی
دانه نیشتوم، هیچ پۆژیک ئامۆزگاریم نه کردوه، ئه سلّه ن مه ودام
نه بوو دوو قسه ی له گه ل بکه م به باش یان به خراپ.

منیک که هه موو کاتم بۆ کار و کاسبی ته رخانکردبوو و پارهم
کۆده کرده وه، له بیرم کرد تۆژیک فییری ره وشت و ئایین و چاکه ی
بکه م. من پارهم له سه ر یه ک داده نا و ئه ویش گوناحی له سه ر یه ک
داده نا، ئیستا من خاوه نی پارهم، که چی ئه و خاوه نی
خوورپه وشت و ئاکاری خراپه، ئه کیدم خراپه کاریبه که ی سه ری
سامانه که م ده خوات.

ئه ی هاوار پارهم که م سه ری خواردم. هه رچیم کۆ کردۆته وه به م
سالانه دا ئه و له سه ر هه وه سی خۆی خه رچی ده کات و پۆژی
دوایی خوای گه وره پرسیارم لیده کات له سه ر ئه م پارهم که به
کورم به جیهیشتوو وه ئه و له شتی خراپ خه رچ ده کات.

کاتی ئه م بیروکه به میشکی داها ت له داخان قورگی وشک بوو و
نۆر حه زی کرد بچی به قومه ئاویک ده وی وشکی ته ر بکات به لکو

ئاويڭ بەو ئاگرە دادەكەت كە لە ناخى بەرز بۆتەو وەو ھەموو گيانى
لە داخان دەسوتىنەت.

سەرى بەرزكردەو ھە بىنى سىيى دواى نيوەشەو، كاتى چووە
ناندىن، گويى لە دەنگە دەنگىك بوو لە ژورى كۆرەكەى
لە سەرەو دەيت، دەبى كۆرەكەى ھاتبەتەو ھەوانى نەگوتبەت ؟
كاتى لە پەيزەكان بەسەر دەكەوت دەنگە كە روونتر دەبوو و
زياتر دەچووە گويى كە ئەمە دەنگى بوو كە كەيتى بەلام ئەوى دى
دەنگى كۆرەكەى نىيە، مېشكى كاس بووبوو . ئاخۆ دەبى كى
بەت، چ بەت؟

ئەم پرسیارانەو ھەكو مۆتەكە يەك لەسەر سىنگى پەنگى
دەخواردەو.

كاتىك دەرگای كردهو ھەبىنى بووكى لەگەل گەنجىك
بەنیمچە پروتى دانىشتوون پیدەكەنن.

خوین چووە سەرى و یەكسەر ئەم گەنجە داوین پىسەى
دەستگىر كرد، ھەر بەم شەو ھە مۇبايل پەيوەندى بە خزم و
كەسانى خوئى و بووكە كەيان كرد، تا سەرچەم لایەنەكان
كۆبوونەو، كات بووبوو كاتز مېر چواری بەرەبەيان. ھەريەك
لە نامادەبووان قسەيەكى دەكرد، يەك دەى گووت با بيان كوژين،

يەك دەيگوت بو پادەستى پۇلىسيان نەكەين؟ يەك دەيگوت با
كىشەكە بە ھىمنى چارەسەر بکەين و ئابرووى خۇمان نەبەين.
بەلام يەكك گوتى:

بەپاي من با پرس بەخاوەن بابەتەكە بکەين، با مىردى ئەم
ژنە كە ئىستا خۇي لىرەنيىبە برپار بدات، و ئەو چ بلىت
ئىمە ھەموو پابەند دەبين. ھەموو لايەنەكان لەسەر ئەم پىشنيازە
رازى بوون.

كابرا بەم شەو ەمۆبايلى بۆ كوپرەكە كرد و دواى چەندىن زەنگ
كەس ەلامى نەدايەو ە. دووبارەو سىبارەى كردهو ە، لەناكاو
يەكك لەم ديوو ھىلّ مۆبايلەكەى ھەلگرت كە دەنگى ئافرەتتەك
بوو، بە زمانىكى بيانى گوتى:

تۆ كىيى؟ چىت لىمان دەوى بەم شەو ە؟ بۆ ھەراسانمان
دەكەى؟

باوكەكە بەتوپرەيى بەھەمان زمان وتى:

مۆبايلەكە بدەكوپرە بى ئابروو ەكەم.

ئافرەتەكەش مۆبايلەكەى دا بەدەست كوپرەكەى:

خىرە باوكە بەم شەو ە؟ چىتان دەوى؟ يانى بەم شەو ەش

ناتوانین ئیسراحتی خۆمان وەرگرین؟ چى بووه؟ قاتى دونیا
كاول بووه؟ ده له پیاو گه پین ئیسراحتی خۆی وەرگرى؟
باوکه کهش وتى: نه خیر دنیا كاول نه بووه، به لکو شه رهفت
شكاوه! ئیسراحتی خۆت وەرگره ناپیاو، خه لکیش
لیره ئیسراحتی له مالت وەرگرتووه، زۆر باشیان گوتووه:
چ ده کهى ئه وه ده دووریته وه...، و مۆبايله کهى داخست.

نُکامی چاکہ کاری

سەرەتای هەشتاکان، سنووری نیوان (ئێراق) و (ئێران) شانۆی
جەنگێکی کاولکاری بێهۆودەبوو، مردن بـاڵی رەشی شوومی
بەسەر ئەم دوو ولاتە کیشابوو، گەنجانی هەردوو ولات پۆل پۆل
بەرەو کورەیی جەنگ دەبردان و ئەو هی بە ئاگری جەنگ نە کوژرابا
ئەوا بە بیانوی پراکردنی سەربازی، یاخود لە ژێر ناو نیشانی
بێمانای وەکو ترسنۆک و خو فرۆش تیرباران دەکرا.

ناوم بۆ خزمەتی سەربازی هات و بە مەبەستی تەواوکردنی
هەندی دیکۆمێنتی تایبەت بە رەگەزنامەی عێراقی و دەفتەری
خزمەتی سەربازی لە گەڵ هاوڕێیەکم روومان لە شاری بەغدا کرد،
بە مەبەستی ئەنجامدانی کارەکان بە زووترین کات بەرەبەیان لە
هەولێر دەرجووین.

ئەو بوو لە یەکی لە دەروازەکانی شاری بەغدا بەسەر
ڕووداویکی هاتوچۆ گەیشتین کە کامیۆنیکی بار هەلگر خۆی
بە ئۆتۆمبیلیک دا کیشابوو، ئۆتۆمبیلیکە وەرگەر پابوو، بەو
بەیانیکەس لەوێ نەبوو، ئێمەش بە ئۆتۆمبیلیکە بە خێرای
تێپەڕین، داوام لە شوقێرە کرد بگەرێتەو و پراوەستی نەوێک
خەلکیک پێویستی بە یارمەتی هەبێت. ئەو بوو برادەرە کە م وتی:
کاکا بە یوئەندیت نەبێت، کە ی ئەو کیشەیی ئێمە یە.

منیش وتم : بۆ خاترى خوا بگه پړوه .

به بيستنى ئهم رسته يه يه كسه رگه پايه وه . كه هاتينه خواره وه و به ره و ئۆتۆمبيله كه پامان كرد ، بينيمان كه شوفيره كه مردووه و له دواوه كچىكى گه نج برينداره و گيرى خوار دووه و ناتوانى بيته ده ر . يه كسهر هينامانه ده رى و گه ياندمانه نه خووشخانه . كاتى په رستاران خه ريكى چاره سه رى بوون ، پۆليس ئيمه ي ده ستگير كرد . براده ره كه م توپه بوو و گوتى :

بزانه چيت به سه ر هينانين .

منيش گوتم : تۆزىك سه برت هه بيت .

به پۆليس ه كانم گوت : كا كه ئتوه هه لهن . ئيمه ئهم كچه مان پزگار كردووه . له و ئان و ساته دا كۆمه لىك ئه فسه رى پله به رزى سه ريانى به ژوورى كه وتن و زۆر به په شوكاوى له هه والى كچه زامداره كه يان ده پرسى . ئيمه زۆر ترسايين . پۆليس ه كان له تاوى ئهم ديمه نه ئيمه يان خسته به نديخانه ي نه خووشخانه كه .

هاورپى كه م به رده وام ده يگوت :

ها.....؟! پيت خو شه؟! ده هه لى گره وه .

منیش دەمگوت:

پەشیمان نیم، لەبەر خاتری خوا کردمان و قەد خوای
گەورە ئیمە لەم تەنگژەیه جی ناهیلێت، تۆزیک ئارام بە برام.

دوای کەمێک، پۆلیس دەستی کرد بە ئەنجامدانی
لێکۆڵینەوە لە گەلمان. مۆلازمیکى پۆلیس پرسى یاری
پووداوە کە ی لى کردین. لە وەلامدا سەر جەم پووداوە کە مان
گێرپایە وە. لەم قسانە دابووین لە ناکا و هەندى پاسەوان و
ئەفسەسەریکی پلە بەرز هاتنە ژوورە وە.
مۆلازمە کە بە پە لە هەلساوە و سالاویکی سەربازی کرد و
گوتى:

بە لى گەورە م.

ئەفسەرە پلە بەرزە کە دانیشت و گوتى:

بۆم باسکەن ئەم کارە ساتە چۆن بوو؟

منیش بۆیم گێرپایە وە و گوتم: تەنھا لە پراهی خوا ئەم

کارە مان کردوووە چاوە پێی هیچ سوپاس و پاداشت نین.

ئەویش لە وەلامدا گوتى (بارك الله بیکم) خوا بتان

پارێزێت. لە هۆکاری هاتنمانى بۆ بەغدا پرسى. منیش باسە کە م

بۆيكرد. ئەويش سەرجه م بەرايى و كاغەزەكانى لى
وەرگرتين و ھەموو كارەكانى بەيەك كاتژېر بۆ
تەواوكردين.

پۆژگار ھات و چوو. لەخزمەتى سەربازى بەردەوام بووم.
دواى دوو سال لەيەكەك لە بەرەكانى جەنگ بووم، يەكە
سەربازيەكەمان پەفییكى بەعسى ھەبوو كە بەردەوام لەبەر
چاوى ئیمە جوینی بەكورد و شۆپشى كورد دەدا.

پۆژيكيان بوو بەگەنگەشەم لەگەل
سەربازەەرەبەكان. ئەم پەفییق بەعسى دەستىكرد
بەجویندان بەگەلى كورد و سەركردهكانسى. نۆرم
پیناخۆش بوو. سەرەتا قسەم نەكرد كە چى ئەو ھەر
بەردەوام بوو و دەستى بە قسەى خراب كرد. بۆیە خۆم
پینەگىرا يەكسەر جوینم بەخۆى و سەركردهكانى داوہ. ئیت
بوو شەپمان. منیش كۆلى ھەموو ئەو سالانەى سەربازى و
ئەم ھەموو قسانەم بەو دەرھینا و باشم تىی ھەلدا. كە
چى ھەموو سەربازەەرەبەكان بەكۆمەل لە منیان دا و
دواتر لە بەندیخانەى يەكە سەربازيەكە دەستبەسەريان كردم و
دواتر پەوانەى ئیستخباراتى سەربازيان كردم. لەوى ماوہى دوو

مانگ بی سەر و شوپین کرام و پۆژم به چاوی خۆم نه دی و
ئه شکه نجه و ئازاریکی زۆریان دام، ته نانه ت کهس نه ییده زانی
له کویم و ئایا ماوم یان له سیداره دراوم. دواتر منیان
سپارده دادگای شوپش (محکمة الثورة) له به غدا. گومان له وه دا
نه بوو، ئهم سپاردنه به واتای له سیداره دان ده هات بۆ هه
عیراقیه که به درابووایه ئهم دادگایه.

به هه ر حال پۆژی دادگایی هات و من و (١٤) چوارده کهسی
دیکه له سەر تاوانی جیاواز بردراینه به رده م دادگا. گومان له وه دا
نه بوو بردنی هه رکه سیک بۆ به رده م ئهم دادگایه به واتای
ئه وه ده هات که ئهم که سه خۆفروش و ناپاک و ولات فروش و
به کریگیراوه، و پێویسته بکوژریت.

به هه ر حال چاوه پێی مه رگم ده کرد. یه ک یه ک ئیمه یان بۆ
به رده م دادوه بانگ ده کرد. وه کو ئاژه لی درنده له قه فه زی
ئاسنین چاوه پێی بێدادی به ناو دادوه ری به عس بووین.
که ئۆره م ههات سه ره یکی دادگا به ده م ناو
خویندنه وه وه سه یریکی منی کرد و دووباره سه یریکی فایله که ی
به رده ستیکرد. ماوه یه ک قسه ی نه کرد. دواتر به بی سەر
به رزکردنه وه وتی:

بیبه نه دهره وه !!!

به پراستی هیچ تیینه گه یستم و له دلئی خۆم گوتم:

حزبی به عسه وه موو شتیکی لئی ده وه شیتیه وه. له وانیه
هر به بی دادگایی له سیداره م بدهن. به ته مای خوای. خوایه خۆم
دایه دهستی تۆ. من نازانم و تۆ ده زانی. چی بۆ دین و دونیام
باشه ئه وه بکه. خوایه گیان خۆت ئاگاداری، به بی قسه، به بی
ئوهی مه و دام بدهن به رگری له خۆم بکه م منیان خسته
دهره وهی دادگا. خوایه گیان به هاوارم بکه. من بهندهی بی
دهسه لاتی تۆم. له م شاره غه ریبه و به دهست ئه م زالمانه له تۆ
زیاتر هیچ پشت و په نایه کم نیه.

له و کاته دا دوو پاسه وانی دادگا هاتن و منیان به قۆل
بهستی برده به رده م دادهر. که له به رده می پاره ستام به کسه ر
به زمانیکی شیرین گووتی:

چۆنی کورم؟ باشی؟

له تاو ئه م هه لویسته هیچم بۆ نه گووترا. له ناکاو له جیتی خۆی
هه لساو به ره و لای من هات و دهستی له سه ر شانم دانا. منیش
گوتم:

زۆر سوپاست ده که م، په نا به خوا.

سهیری ناو چاوانمی کرد و گووتی:

نامناسیه وه کاکه؟

گوتم: ببوره گه وره م.

گوئی: له هه موو مالی دونیا تاکه کچیک هه یه.

گوتم: خوا ته مه نی دریز بکات.

گوئی: به یانیه که له گه ل شو فی ره که ما به ره و کۆلیژی پزیشکی

به پیکه وت، به لام قه ده ری خوی و ابو که تووشی پیکدادانیکی

ترسناک بوون و شو فی ره که گیانی له ده ستدا.

گوتم: لاحول ولا قوه الا بالله. خو کچه که ت سه لامه ت بوو؟

گوئی: به لئی به پشتیوانی خوا و هه وه کانی تو.

گوتم: من؟؟؟!

گوئی: به لئی. بیرت چوو ره بووداوه که ی ئۆتۆمبیلی ریگای

(به غدا) به ره له چه ند سالییک؟

له و کاته سه رجه م بووداوه که م بیرهاته وه. گوتم:

خوی گه وره به میهره بانئ خوی کردی و من ته نها هۆکار

بووم.

گوئی: باشه، پیتم بلئی بو ئه و کاره ت کرد؟

گوتم: له پړامی خوا.

گوتمی: ده نا منیش له پړامی خوا و له بهر خاتری تو حوکمی
ته م (۱۴) که سهی له گهلت که م ده که مه وه.

گوتم: من نه وان نانا سم.

گوتمی: تو کچی منت ده ناسی کاتی به م کاره هه لاسای؟

گوتم: نا. به لام من یه کیک له نامرازه کانی په روه ردگار بووم بو
ریزگار کردنی ته م کچه به سته زمانه.

گوتمی: ده نا منیش نه مړو ده بیه نه م هوکاره. بړو کوړم. خوا
سه ربه رزی دونیا و قیامه تت بکات.

پاسه وانه کان هیچ مه ودای قسه یا خود سوپاسگوزاریان نه دام
و منیان برده دهره وه. بردمیانه زیندانه بچوکه که ی دادگا و دواتر
دووباره په لکیشیان کردم بو ناو دادگا. سه روکی دادگا برپاری
دادگایی خوینده وه که سه رجه م نه و تو مه تانه ی خراونه ته پالم
راست نین و هه لبه ستراون و نابیت جیاوازی نه ته وایه تی له
نیوان سه ریا زاندا هه بیت که هه موو له بهر ی جهنگ خزمه تی
نیشتمان ده که ن. دواتر دواي خویندنه وه ی چند برگیه ک
برپاری ده سته جی نازاد کردنی ده رکرد.

دوای خویندنه وهی برپیاره که سه ییریکی ناو چاوانمی کرد،
له میانهی ئەم نیگایه سوپاسگوزاریه کی بی پایانم خوینده وه.
منیش به هه مان شیوه به بی دەنگ سوپاسیکی زۆرم کرد.

سه بارهت به ئەوانه ی له گه لمدابوون، ئەو (۱۴) که سه کهسیان
له سیداره نه دران. که میکیان ئازاد کران و هیندیکی
دیکه حوکمی سووکیان بۆ ده رچوو. جه نابی دادوهر په یمانه که ی
خۆی به جیهینا.

ئیمه یان گه پانده وه به ندیخانیه ی ئیستخباراتی سه ریازی و
دوای دوو پۆژ ئازادیان کردم.

دوای ئازاد کردنم یه کسه ر چومه نزیکترین مزگه وت، دوو
رکات نوێژم کرد و سوجه ی سوپاسگوزاری و شوکرم بۆ
په روه ردگار برد و گوتم: زۆر سوپاس میهره بانی گه وره، خۆت
حاکم و دادوهر و جیبه جیکاری. هیچ شتیك لات ون نابیت. ته نها
تۆ شایسته ی په رستنی په روه ردگار ه میهره بانه که م.

به خشکی خودایی

له وکاتهی که چاوم به دنیاوه هه لئناوه هه نه داریم بینیه، که له خانه وادهیه کی هه ژار، دواى (٦) کچ هاتومه دونیا هه بویه باوانم به تاخانه ناویان ده بردم. له وانهیه ئه م جیاکاریه له خانه وادهیه کی خوا پیدای ده و له مه ند نیعمه ت بیت بۆ مرۆف که هه ره له دواى چاوه هه لئینانی که وچکیکی زیر ده خریته ده می.

که چی بۆ حاله تی من نالیم نیقمه ت به لام ئه رکیکی قورس و به پرسیاریه تیه کی زۆر گه وه ره بوو. هه ره بویه ناویان نام شوان چونکه دواى باوکم ده بوايه من به پررسی ئه م خیزانه گه وه ره بوومايه.

له بهر ئه م ئه رکه قورسه هه ره زوو به زوو وازم له خویندن هینا و یارمه تی باوکم دا له چاندنی ئه و کیلگه کشتوو کالبه بچوکه که ی که له بناری چیاى هه مان بوو، ژیانیک مه مره و مه ژى واته ته نها ده مانتوانی رزقی رۆژانه ی خۆمانی لئی ده رکه یین و هه یچ داها تیکی ئه و تۆو پاشکه و تیکی باشمان نه بوو.

که ته مه نم گه یشته (٢٠) سالی باوانم بریاریان دا پرۆسه ی هاوسه رگیری ئه نجام ده م، ده موده ست دایکم کچه خوشکیکی خۆی بۆ خواستم و که سیکی دیکه هه تا ریز ئه و خانه واده ی که ئه رکیان به ملی منه وه بوو منیش له کارکردن به رده وام بووم، رۆژ و شه وم ده خسته سه ریه ک بۆ ئه وه ی بتوانم بژیوی

خیزانه که م دابین بکه م.

سالّ هات و چوو که چی خوای گه وەر هیچ منالیکی پیی
نه به خشین، له گه لّ هاتنی سالی چواره م قسه و لۆمه ی خه لک زیاد
بوو هر که سه و له راست خۆیه وه قسه ی ده کرد، هر که سه و
پیشنیازیکی بۆ ده کردم، یه کیک ده یگوت برۆ لای فلانه شیخ،
یه کیکی تر ده یگوت شیر ی ته گه بخۆوه، یه کیکی تر ده یگوت
ژنیکی تر بهینه، تۆ تاقانه ی چۆن ده کریت و جاغ کوپرییت؟

ئمه قسه ی پیاوان بوو، خۆ ئافره تان به پیشنیازی نامۆ و
قسه و ته علیقی ناخۆش خیزانه به سته زمانه که میان هه راسان
کردبوو، ئه وه بوو رۆژیکیان خیزانه که م قسه ی له گه لّ کردم
به وه ی ناوینشانی دکتۆریکی باشی وەرگرتوو له پایتهخت و
باشتر وایه سهردانی بکه یین بۆ ئه وه ی ئامۆژگاریمان بکات بۆ
چۆنیه تی منالّ بوون. هر چه نده بیروکه که م پیی باش نه بوو
چونکه پهروه ردگار خۆی ده دا و خۆی ده با به لام له بهر دلّی ئه و
رازی بووم. ئه وه بوو رۆژی دواتر سهردانی دکتۆرمان کرد دوا ی
ئه نجامدانی چه ند پشکنینیک، گوتی:

سو پاس بۆ خوا ئیوه هیچ که موکوریه کتان نیه، به لام
پیوستیتان به تۆزیک رینمای ی و چاره سه ری ساده یه، په نا به خوا
سه رجه م کیشه کانتان چاره سه ر ده بییت.

ئەو ھەموو سەرچەم داو دەرمانە کە مان وەرگرت و گەپاينەو ھە
گوند، لەسەر رینمایى و چارەسەرییەکان بەردەوام بووین. لە پال
ھەموو ئەو شتە بەردەوام لە خۆی گەرە دەپارامەو ھە
منالیکى ژیکە لەم پىی بىە خشیت، بەردەوام دوعای ئەو ھەم دەکرد
کە بە تەنیا جىم نەھىلیت، لە سەرچەم نزا و پارانەو ھەکانم
دەھمووت (رب لاتذرنى فردا و انت خير الوارثين).

رۆژھات و چوو لە ناكاو بارى تەندروستی خىزانم تىك چوو،
ئەو ھەموو بە پەل پەل گەياندمانە پايتەخت و چووینەو ھە
دکتۆرە کەى خۆمان و دواى پشکنین، بە زەردەخەنەو ھە گوتى:
پىرۆزە كاك شوان خىزانم دوو گيانە، بەلام دەبیت لە
ماو ھى داھاتوودا ئەو رینمایى و چارەسەرانەى بۆتانى دەنووسم
پىبە پى جىبە جى بکەن.

دکتۆر کۆمەلێكى زۆر داودەرمانى گران بەھای نووسى بەلام
لە خۆشيان گویم پى نەدا و سەرچەمیانم کړى و بەخۆشەو ھە
گەپاينەو ھە لادى. لەسەر چارەسەر و رینمایى ھەکان بەرداوە
بووین.

لەسەر کارەکانى خۆم بەردەوام بووم و بىرم لەو ھەم دەکردەو ھە
کە زیاتر خۆم ماندوو بکەم بۆ ئەو ھى بە باشترین شىواز پىشوازی
لە رۆلە خۆشەو ىستە کەم بکەم. لە لایەكى دیکە لە نزا و پارانەو ھە

و سوپاسگوزاری په روه دگار نه وه ستام، به رده وام دهستی
پارانه وه و سوپاسگوزاریم به ره و ناسمانه وه به رز بوو.

کاتی منال بوون نړیک بووه، دؤخی خیزانه که م هر خراپتر
ده بوو تا دواجتر چوپنه وه دکتور، نه ویش گوتی:

کاکه شوان بارودؤخی هه ردووکیان زور خراپه، پټویسته
به نه شته رگه ری مناله که له دایک بیت چونکه نه گه ری له ده ستدانی
هه ردووکیان له نارادایه.

من به و قسه یه زور نیگه ران بووم نه وه که هر له بهر باری
ته ندروستیان به لام له بهر نه وه ی من توانای دابینکردنی
خه رجبیه کانی نه خوځخانه و نه شته رگه ریبه که م نه بوو. گوتم:

دکتور زوری نه م نه شته رگه ریبه تی ده چیت ؟

گوتی: هیچ نیه، نړیکه ی (۵) ملیون.

له دلې خوم گوتم ناخر دکتور بو ئیوه هیچ نیه دنا بو
جووتیاریکې بی سه وادی بناری چیا (۵) ملیون وه کو سامانیکې
گه وره وایه، ناخر کاک دکتور منیک که رۆزانه بزئیوی ژیان په یدا
ده که م له کوئی (۵) ملیون بیتم؟؟!! منیک که نه و رۆده ی کار
نه که م نه سته مه بتوانم خه رجبی رۆزه که م ده رکه م، منیک له
په روه دگار ده پاریمه وه نه خوځ نه که وم چونکه پاره ی تورینگه ی
دکتور و داو و درمانم نیه، منیک که نه داری له منالیه وه یه خه ی

گرتووم و تا ئیستا خیرم له خۆم نه بینیهوه، له کوی ئهم بره پاره بینیم؟ ئاخر (5) ملیونه کەسێ تۆ داوای دهکەیت بۆ جووتیارێکی که ساس وهکو من (5) ملیۆن دۆلاره و بۆ تۆ ئاساییه! که له وانهیه تۆ که سێک هه بیته به قهرز پیتی بدات، که چی من ئه و که سه شم نیه کاکێ دکتۆر.

کاکێ دکتۆر من زۆر به نهرمی مامه له له گه له زهوی دهکهم و به دایکی خۆمی داده نیم کاتی به گاسن و ورگی هه لده درم، له پیناو به روبروومی نوێ و چاندنی زهوی و ده رکردنی خیروبیتری ناخی کاکێ دکتۆر. من وهک نه خوشیک مامه له له گه له ناکهم که ته نها ره چاوی به رژه وهندی خۆم بکه م و زگی نه خوش بۆ بریک پاره هه لبدرم، من به هیوای ئه وه م ئادان و به پیت بیت و هه مووان سوودی لی ببینن نه وهک هه ر ته نها خۆم سوودی لی وه ریکرم.

ئای کاکێ دکتۆر.....

ئه گه ر ئیوهش، وهکو من چون مامه له له گه له زهوی دهکهم، ئاوا مامه له که تان له گه له نه خوشستان کردبا ئیستا ئهم و لاته ده بووه گولزار.

ئهم ئیواره کاتی نۆرینگی دکتۆرم جیهیشت بیرم هه ر لای چۆنیه تی دابینکردنی ئهم بره پاره یه بوو. خو که س نیه ئهم

بپرەم بە قەرز بداتی، خو ئەگەر هەشبا چۆن دەمتوانی
بیدەمەوه، هیچ شتیکیش شک نابەم بیفرۆشم و (۵) ملیۆن بکات.

ئەوی خویە گیان دەبی چی بکەم خودایە هاوار!

لەم ماوەیەدا دەستم لە نزاو پارانەوه هەلنەگرت، بەدزی
دوور لە چاوی خیزانەکەم زۆر بەکۆل دەگریام، ئاخر چوار سالا
چاوه پیتی ئەم منالەم و ئیستاش ناتوانم پارەوی لەدایکبوونی دابین
بکەم، ئاخر دواتر چۆن دەتوانم بەخێوی بکەم؟!!

رۆژ بە رۆژ تەندروستی خیزانم خراپتر دەبوو، لە رۆژی
نەشتەرگەری نزیکتر دەبووینەوه، رۆژیکیان بە تەواوی باری
تەندروستی تیک چوو، بە مۆبایل لەگەڵ دکتۆر قسەم کرد و گۆتی
هەر ئیستا بیهێنە نەخۆشخانەی تایبەت، منیش خۆم لەویم. بە
پەلەپەل کەوتینە خو و خۆمان کۆکردەوه. من چەند سەرم هینا
و برد، پارەم لە باوکم قەرز کرد، کە چی هەر نەگەیشته یەك
ملیۆن، بەهەر حال بە خیزایی بەرەو پایتەخت لەگەڵ هاوسەر و
دایکم بەری کەوتین. هاوسەرمیان خەواند و دایکیشمیان لەگەڵ
هیشتهوه. دکتۆر گۆتی:

تا باری تەندروستی جیگیر نەبیئت نەشتەرگەری بۆ ناکەین،
و سبەوی دانی بەیانی انشاء الله ئەنجامی دەدەین، تۆ دەتوانی
بپۆیتەوه .

زۆر بە خەمباری گەپامەوه و نەمدەزانی چیبکەم، دوای
نوژی شیوان دەستم کردەوه نزا و پارانەوه:

پەروەردگار لە تۆ زیاتر کەسم نیە، خۆت هەموو شتیکت
نوو سیوێ و داتناوێ. منیک کە هەر لە روژی لە دایکبوونمەوه
تاوێ کو ئیستا کار دەکەم و بە هیچ نەگەیشتم، کەچی هەر رازیم و
لای کەس گازەندەم نەکردووێ. ئەمشەو هاتوو مەتە قاپیت و لیت
دەپاریمەوه، دروستکەری هەموو جیهان بە هانام بگە، منی
بەندە ی بیکەس لە دەرگای خوای هەموو جیهان دەدەم. کار
ئاسانیم بۆ بگە، دەزانم کاتی موعجیزە و کەرامات نەماوێ و من
کەسیکی ئەوەندە باش نیم، بەلام هانام بۆ تۆ هیناوه، تۆ
فریادپرسی هەمووانی، بەفریام کەوێ پەروەردگار، ئە ی کەسی
بێی کەسان، پاشای زەمین و ئاسمان. بە هانام بگە.

زۆر گریام، زۆر پارامەوه و لەسەر دووگرده که خەوم لیکەوت.
بەرەبە یانی بە دەنگە دەنگیکی زۆر هەلسام کە لە کۆلیتی
مریشکان، کە هەر دەنگی قیراندن و شەقە ی بال دەهات.

بەپە لە پەل بەرەو لای کولیتە کە رویشتم نەوه ک رێوی
چوو بیتە ناویان. بەلام کە سەرم بە کۆلیتە کە داگرت، لە تاوی
دیمەنە کە دۆش دامام، کاتی بینیم بازیک خۆی خستۆتە نیو
مریشکە کان و هەر بالە فرکە یە تی بەلام ناتوانییت دەرچیت، زۆر

به ئاسانی گرتم، سهرم به ره و ئاسمان به رزكرده وه و گوتم:
زۆر سوپاس خوايه گيان له سهر ئهم به خشينه .
له دلى خۆم ده مگوت هر چه ند بكات گرينگ گرينگ ئه وه يه
تۆزىك پاره م ده ست كه وىت .

كاتى بازه كه م هينايه بهر رووناكى بينيم شيوه ي زۆر جوانه ،
له دلى خۆم گوتم:

با هه زار دۆلاريش بكات هر مه منونم .
دواى نوپىزى به يانى باوكم و خزمانم له مه سه له كه
ئاگادار كرده وه ، كه بازيكم له ناو كۆليت گرتووه .

نا.... نه خيّر خواى پهروه دگار به ديارى بۆى ناردم .
يه كيك له ئامۆزكانم په يوه ندى پيوه كردم و دواى
وه سفكردى شيوه ي گوتى:

كاكه مه يفروشه تا من ديم، وابزانم پاره يه كى باش ده كات،
په يوه ندى به خه لكانيك ده كه م كه كارى ده لالى بۆ
خوابيداوه كانى كه نداو ده كهن، و ئهم جۆره بازانه بۆ پاوكردن
ده كپن، په له مه كه تا من هه وائت ده ده مه وه .

كپنوشيكى سوپاس گوازاريم بۆ پهروه دگار برد و يه كسه ر
هاوسه ره كه م بير هاته وه، په يوه نديم به دايم كرد و گوتى:
كوپم په له مه كه نه شته رگه ريه كه يان بۆ ئيواره دواخست، له

هیچمان که م نیه و خۆت ئەزیەت مە دە و جارێ مە بیی.

دووباره له گەڵ ئامۆزاکەم خەریکی وەرگرتنی کۆتا نرخ بووم
 بۆ بازەکە، ئەو بە بوو یەکیک له دەوڵە مە نده کانی که نداو، یەکیک له
 بریکاره کانی خۆی له پایتە ختەرە نارد، ئامۆزاکەم گووتی:

کاکه تو هیچ قسه یه که مە که بۆ منی جیاییله .
 منیش له دلی خۆم هەر هاواری خوام دە کرد .
 بریکاره که به جوانی سه ییری بازه که ی کرد و دوا ی تیرامان
 گووتی:

له دوو زیاتری پێی نادم .
 ویستم بلیم: دوو وەر قه ؟
 ئامۆزاکەم نه یه یشت قسه بکه م و گووتی:
 چه ند؟ دوو که م نیه ؟
 بریکاره که گووتی:
 به خوای له دوو ده فته ر زیاتر ناکات .
 له دلی خۆم گوتم دوو ده فته ر یه عنی بیست هه زار دۆلار .
 خوا یه زۆر سو پاس له که یفان له خۆمه وه گووتم:
 وابزانم ئەم جۆره زیاتر ده کات .
 که چی بریکاره که گووتی: کاکه ئە مه کۆتا نرخه ، ناتانه ویت
 ده رۆم، ئە وه ی ده یکریت خیری لی ببینی .

له تاوان گوتم: به خوای نارۆی، هی تۆیه و خیری لی ببینی.
بازه که م پیتدا و پاره که م وەرگرت، سه ره تا شیرینی ئامۆزاکه م
داو، دواتر یه کسه ر به ره و هه ولیر به ریکه وتم، به ر له وه ی بچمه لای
هاوسه ره که م له ژمیریاری نه خۆشخانه پاره ی نه شته رگه رییه که م
دا.

ئێواره ی هه مان رۆژ په روه ردگار کوریکى جوان و قشتى پی
به خشییم .

رۆژی دواتر له گه ل دایک و هاوسه ر و کورپه چاوگه شه که م
گه پاینه وه گوند و قوربانیه کی گه وه ره م کرده خیر. هه موو
خه لکی گوندم بانگه یشت کرد بۆ خوانى نیوه رۆ. دواتر بریکى
باشی پاره م به سه ر هه ژاراندا دابه شکرد.

بۆ شه و کرنوشیکى سوپاس گوزاریم بۆ په روه ردگار برد و
گوتم :

په روه ردگار ه میهره بانه که م زۆر سوپاس بۆ ئه و به خشیسه
به نرخه ت، منیک که له به ر ده ستکورتی و نه دارى کیشه یه کی
گه وه ره م هه بوو هانام بۆ هینای، تۆی گه وه ره سه رجه م
کیشه کانمت له رینگای ته بریکى بچووکه وه چاره سه رکرد، که
ناردته ناو کۆلیتی مریشکه کانم.

زۆر سوپاس په روه ردگار ه میهره بانه که م.

تاوان

بەردەوام گەرەکه میلییهکان شاتوی رووداری ناخۆش و تراژیدیا و کارهساتهکانن. وهنهبی ئهم رووداوانه هر بههوی ههژاری و نه داریه وه بیته، به لکو له بهر ئه وهی نه زانی و کلتوری دواکه وتووی کۆمه لایهتی رهگی له م ناوچانه دا کووتاهو و یاری به ژیان و چاره نوسی مرۆفه کانه وه دهکات.

چیرۆکی ئهم جاره مان له سه ر خانه واده یه کی هه ژاری یه کیک له م گه ر ه کانه یه که له باوان و دوو منال پیک ده هات، کوپی گه وه ره ته مه ن (۱۵) سال، که وه ک باوکی که سیکی بی که لک و ناگویرایه له، که له هه موو شتی که هه ره سی هینا و ته نانه ت قوتابخانه شی جیهیشتبوو و، کویریکی بچووک که ته مه نی (۵) سالان بوو، جاری نه چوو بووه قوتابخانه .

باوکه که کریکار بوو، به لام که سیکی خانه ناس و ته ما حکار و خۆپه رست بوو، له بهر ئه نجامدانی فرت و فییل و نادلسۆزی له کاردا، که س نهی ده برده کارکردن، که چی به پیچه وانه وه خیزانه که ی پیچه وانه ی ئه و ئافره تیکی باش و دلپاک بوو، هر خه ریکی کاری ماله وه بوو، له گه ل مال و میرد و مناله کانی زۆر باش بوو .

زۆر شوكر بوو هاوسه ره كه ی هرچی هیتا به یه وه به
ره زامه ندیه وه ده ر خواردی مناله کانی ده دا.

به پیچه وانه وه هاوسه ره كه ی زۆر خراب بوو و به رده وام به
خرابه مامه له ی له گه ل ده كرد، ته نانه ت چه ند جار یكیش ده ست
دریژی كرد بووه سه ری و دوا ی ئه شكه نجه دانی ده ری كرد بووه
مالی باوكی، هه له ی ئه م ئافره ته به سه زامانه له وه دابوو، به ناوی
پاراستنی شیرازه ی خیزانه كه ی و خو شنه كرنی دلی خه لك و
پاریزگار یكردن له مناله کانی، به رگه ی هه موو ئه و خرابه
كارییانه ی ده گرت هیچ كاردانه وه یه كی نه بوو.

خیزان دروست كردن بریتیه له هاوبه شیه ك له نیوان دوو مرؤف
كه هه ردووکیان هه مان ئه رك و مافیان هه یه و وه كو دووبالی
بالتده یه ك وان، چه ند له گه ل یه ك باشه ب و لیک بگه ن و یه كتریان
خو ش بویت، ئه وا چاره نووسی ئه م خیزانه به ره و ئاسمانه کانی
ئاسووده یی و كامه رانی ده فریت.

به پیچه وانه وه ش كاتی ئه م دینامیكه ی باله كان به هۆی لیک
نه گه یشتن و تیک نه گه یشتن تیک ده چیت، ئه وا شیرازه ی ئه م
خیزانه تیکده چیت و زوویان درهنگ پتویسته ئه م بالتده یه
بنیشیت و هه ردوولا به خو یان بچنه وه و هه لویسته کانیا ن چاك

بکەنەو، دەنا رووداوەکان بە ئاراستەیهکی خراپەو دەپۆن و لایەنیک بە قورسی باجەکی دەداتەو.

بەیانیهک دواى دەرچوونى باوک بۆ کارکردن، کۆپە بچکۆلانهکە بەمەبەستى کرینى شیرینى دەچیتە دوکانەکی سەرى کۆلان، بەلام لە کاتى پەرتنەو لە شەقام ئۆتۆمبیلێک لێى دەدات، شوفییرهکە دەست بەجى منالە زامدارەکە دەگەینیتە نەخۆشخانە، بەلام بە ھۆى سەختى زامەکانى گیان لە دەست دەدات و شوفییرهکەش دەستگیر دەکریت .

باوکە تەماحکارەکە ئەم ھەلە دەقۆزیتەو و ھەرچەندە لە کوردەواریدا منالی بچوک پرسەى بۆ دانانریت، کەچی پرسەیهکی گەورەى سى رۆژەى بۆ دادەنیت و خانەوادەى شوفییره دەستبەسەرەکەش ھەر سى رۆژ لە گەلیان دەبن .

دواى ھەفتەیهک لەم رووداوە خانەوادەى شوفییرهکە بە یاوەرى کۆمەلێک لە پیاو ماقول و ریش سپیان سەردانى دەکەن بۆ ریکخستنى ریکەوتنى ھەردوولا لەسەر ئازادکردنى شوفییرهکە و بپى ئەو پارەیهى پتویستە ئەوان بیدەن لە بپى خوینى کورەگەى .

باوکی چاو برسی داوای بره پاره‌یه‌کی زور ده‌کات به‌شیویه‌ک
دانیشتوانی هه‌موو تووشی سه‌رسورمانکرد و له ئاستیدا هیچیان
پیی نه‌گوترا، له‌به‌ر هه‌لوئیسټ و قسه ناشایسته‌کانی، داوای ئه‌م
دانیشتنه و له ریگای براده‌ران و دۆست و خزمان بزاقیکی
گه‌وره‌ی دل نه‌رم کردنی باوکه‌که ده‌ستپیکرد به‌لام هه‌موو
هه‌وله‌کان له ئاست ئه‌م مرۆفه‌دل به‌ردینه شکستیان خوارد،
به‌رده‌وام ده‌یگوت: مادامه‌کی پاره‌ی نیه با منالی خه‌لك
نه‌شیلایت.

من یه‌ك فلس خۆش نابم .

کیشه‌ی خۆیه‌تی چۆن پاره په‌یدا ده‌کات.

خیزانه جگه‌ر سووتاوه‌که‌ی زور به‌هیمنی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد و
پیی گوت:

پیاوه‌که ئه‌وه ویستی خواجه، قه‌زاو قه‌ده‌ره، خوای گه‌وره
ئه‌م منالی‌ی پی به‌خشین و هه‌ر خۆشی بریدییه‌وه، ئیستاش
کوریک‌کی دیکه‌مان هه‌یه و ئیمه‌ش ئه‌وه‌نده گه‌وره نین تا منالی
دیکه‌مان نه‌بییت.

له خه‌لك ببوره به‌لكو خوای گه‌وره لیمان ده‌بورییت.

دەرگای زیندانی لیبکه‌وه به‌لکو خوای گه‌وره دەرگای
خیروخووشی کامه‌رانیمان لی ده‌کاته‌وه .

که چی پیاوه‌که زۆر به خراپی قسه‌ی پی ده‌بریت و ده‌لیت:
تۆ هیچ مافیکت به‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه نیه، من باوکیم و خۆم
بریار ده‌ده‌م، که سیش ناتوانیت شه‌کر بشکیینیت و نامۆزگاریم
بکات، جاریکی دیکه‌ش ئەم بابته‌م له‌گه‌لّ باس نه‌که‌ی .

دوای شکسته‌ینانی سه‌رجه‌م هه‌وله‌کانیان، ناچار شوفیره‌که
هه‌لده‌ستیت به‌فروشتنی خانوو و تۆتۆمبیل و قه‌رزکردنی بریک
پاره، ئەمه‌ جگه‌ له‌ و کۆمه‌کیه‌ی که له‌ لایه‌ن خزم و دۆستانه‌وه
بۆی کۆ کرایه‌وه .

رۆژی دوا دانیشتن باوکی شوفیره‌که پاره‌که‌ی بۆ ده‌بات و
دوای باس کردنی شیوه‌ی کۆکردنه‌وه بره‌که پیی ده‌لیت:
به‌گه‌وره‌یی خۆت له‌ کورپه‌که‌م ببه‌خشه، ئیستاش ده‌کریت
بریکی لیخۆشبیت .

که چی ئەو به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر خراپ وه‌لامی ده‌داته‌وه و
ده‌لیت:

باشه تۆ به شېك له ژيانى كورپه كه م بۆ بگريئنه وه، تا منيش به شېك له پاره ي كورپه كه ت خوښ يم! مامى خۆم پاره كه ت دانى و بړۆ كورپه كه ت فيرى سه ياره هاژووتن بگه .

باوكى شوفير ده لئيت:

زۆر راسته، سوپاس بۆ ئه م ئامۆزگارييه، ده چم كورپه كه م فيره شوفيرى ده كه م، به لام كى تۆ فيره مروفايه تى و ئه خلاق و ره وشت بكات؟ كى تۆ فير بكات كه مالى دونيا به دوو جوړ بۆ مروف ديت به نيعمه ت و نيقمه ت. ئه وه پاره كه، به لام ياخوا خيرى لى نه بينى! گومانم له وه دا نيه، كه چۆن مالى كوره كه مت تيكد، ئاواش مالت تيك ده چييت. خوا پشت و په ناي خيزانه به سته زمانه كه ت بيت.

بۆ روژى دواتر، باوكى چا وچنوك خيزانى برد و سهردانى بنكه ي پولىسى كرد و له سهرجه م مافه كان خوښ سوون، دواى تپه ربوونى دوو ههفته خانويكى له دهره وه ي شار، به به شېك له پاره كه كړى.

خيزانه كه ي زۆر به م كاره عاذز بوو و گوتى::

بۆ له ناو شار نه تکړې؟ خو ئيمه دواى وهرگرتنى پاره که نه و
توانايه مان هه بوو؟ من هه رگيزاوه رگيز ناييمه نه م خانووه، ليره
ده مينمه وه؟

کابراى دلره ق زور به شيوه يه کى ناشايسته و له بهرده م
کوره کهى له خيزانه بهسته زمانه کهى دا و دهري کرده دهره وه .
نه م بهسته زمانه ش هه مديس به چاوى پر له گريانه وه چوه
مالى باوکى .

که شه و داها ت کوره که گله يى له باوکى کرد و گوتى:
باوکه گيان بۆ نه وه نده له گه ل دايکم خراپى؟ بهرده وام
نه شکه نجهى ده دهى؟ نه و هيچ بهر پرس نيه له مردنى براکه م .
باوک: کورم مه سه له که وا نيه، من رقم ليه تى و چه زناکه م
بيبينم، هه ر چند دهري ده که م هه ر ديته وه .

کور: ناخر نه و نايه وي ت شيرازه ي خيزانه که مان تى ک بچيت .

باوک: قسه ي قور، باشه بۆ تو نايى به قسه م بکه يت؟

کور: سه باره ت به چى باوکه؟

باوک: به هه ر شتى که داوات ليه که م، ده زمان تو زورت چه ز له
ئوتومبيله تا له گه ل هاورى کانت بچيته پياسه .

كوپ: ئەرئى وه لا باوكه گيان.

باوك: ده باشه تو كورئكى گوپرايه لا به، په يمان بيټ من بوټى
بكرم.

كوپ: ئاخو ته مهنم (۱۵) ساله، مؤله تى شوفيريم پى نادرئت.

باوك: مؤله تى چى؟ من بوټى ده كپم و من مؤله تى پى ده دم
كه ئوتومبيل ليټخورى.

كوپ (به دم ماچكردى ده ستى باوكى): باوكه گيان په يمان
بيټ له قسه ت دهرنه چم، هر چى بلى من بيكه م.

باوك: هر چى بلىم؟ هر چى بلىم؟

كوپ: به لى باوكه گيان .

له م شه ودا، دواى وه رگرتنى ره زامه ندى دلى كوره
تاوانباره كهى، كا برابى بى ويژدان سيټهم ههنگاوى له پلانئكى
قيزه وهن پلانئك كه زادهى بيرئكى شه يتانى نگرىس بوو.

دواى دوو روژ خه زوورى كچه كه ساسه كهى له گه لا خوى
هينايه وه ماله وه و نه يزانى به ده ستى خوى ئهم كچهى به ره وه
مه رگئكى ناواده هيناهه، كا برابى دلر هق به و مه رجه هاوسه ره كهى
وه رگرت ه وه كه رازى بيټ به و خانووهى كه له دهره وهى شار

کریویه تی، و هیچی تر قسه نه کات سه بارهت به هر شتیك که په یوه سته به ژیانان، له مه و دوا کوړ و باوکه بی ویزدانه که قسه یان له گه ل نافرته به د بخته که نه کرد، دوا ی ماوه په کی کورت مالیان گواسته وه خانووی نوی، به لام نه م داپرانه ی نیوانیان هر به رده وام بوو.

چند جاریك نافرته که ویستی له گه ل کوړه که ی قسه بکات و ناشتی بکاته وه، به لام بیهوده بوو، بویه ژیانیکی ناخوشی به سهر دهر د، له خانوویکی نوی که که س له دراوسیکانی نانا سیت، میرد و کوړیکی دلره ق که ته نانهت قسه شی له گه ل ناکه ن.

دوا ی ماوه په ک هر دوو بی ویزدان که وتنه گفتوگو بو پیلان داپشتن دژنی نافرته تیك که هاوسه ری په کیك و دایکی نه وه ی تریانه، ته نها تاوانی نه وه په که بوته به ربه ستیك له به رده م گه یشتنی هر دوو نامروؤ به له یلانیک که به دیدی نه وان به هه شتی چاوه روانکراوه، که چی به دوزه خکردنی ژیانی نه م پاکیزه په دیته ناراه .

باوک: کوړم به یانی ده چینه پیشانگای ئوتومبیل، هر چی به دلئ تویه نه و ده بیت، کامه جوړت ویست نه وای بی چاو تروکاندن ده ستنیشانی بکه .

كور: باوكە بەپراستىتە؟ زۆرم خۆش دەۋەيى! دەبى كەي بەيانى
بىت تا بچىنە ئەۋى؟

ئەمشەۋى كورەكە لە خۆشيان خەۋى لىيى نەكەوت، كاتى
بەيانى ھات ھەردووكيان چوونە پىشانگا، كورەكە ۋەكو
ھەنگىكى سەرشىت ئەم ئۆتۆمبىلەي ۋاز لى دەھىنا ۋ دەچوۋە
سەر ئۆتۆمبىلىكى تر.

لە كۆتايىدا يەككى بەدل بوو، بە باوكى گوت:
دەترسم نرخى زۆر بىت.

باوك گوتى: ھەر چەند بىت تۆ مافت بەسەرىە ۋە نەبىت.

كور: يەنى بۆمى دەكپى؟

باوك: بەلى من نرخى ماددى دەدەم، تۆش بەشى خۆت
دەدەي.

كور: بەشى خۆم؟ تىناگەم!

باوك: بەلى من ئۆتۆمبىلەكەت بۆ دەكپم، تۆش دايكت
دەكوژى....!!

كور: چى.. چى...؟! چۆن باسبى شىتى ئەۋھام لەگەل
دەكەي؟

باوك: زۆر باشه. دهنّا بابچینهوه مالهوه و بو خۆت بپو
ئۆتۆمبیل بکړه .

هر دووکیان به بې ئه وهی یه ک وشه له گه ل یه ک قسه بکه ن
گه رانه وه مالهوه، پیاوه که ش به رده وام بیانوی به هاوسه ره که ی
ده گرت و نه شکه نجه ی ده دا.

زۆر سهیره ! کاتی مروؤ ده زانی هاوکیشه ی ژیا نی تیک چووه و
ریگا کان گه یشتوونه ته بنبه ست، که چی هر به بیانوی جوړاوجۆر
به رده وام ده بیت و دلی خوی رازی ده کات! ..

دایکه که ساسه که به هه مان شیوه خوی به دوا روژی رازاوه و
وه می چاکبوونی هاوسه ره که ی و له یلان و سه رابی تیکنه چوونی
شیرازه ی خیزانه که ی له مال مایه وه و نه یده زانی به پیی خوی
هاتوته لانه ی مار و زوویان درهنگ ده بیت باجی نه م ساویله که یی
و خوش باوه پیه ی بداته وه .

دوای تیپه ربوونی که متر له هه فته یه ک، کوره لاساره که چووه
لای باوکی و ره زامه ندی خوی نیشاندا به کوشتنی دایکی له پیناو
به ده سته پینانی ئۆتۆمبیلک.

واته ئۆتۆمبیله که نه وه ی ده هیئا که دایکی خه له تانی خۆین
بکات، نه دایکه ی که نو مانگ له زگی خۆیدا هه لینگرت و پازده

ساله به خيوى دهكات، كه چى ئه و ته نها به دوو رۆژ بريارى
به كلاكه ره وهى ده ركرد به كوشتنى داىكى .

هه ندىك جار مروّف زۆر له ئاژهل درهنده تر ده بيت!

ئهو شه وه باوك و كوړ پيلانى له ناو بردنى نزىكترين كه سيان
ده كرد، هه ركه سه و له پىناو ئامانجىك له پىناو وه همىك و
له يلانىك، له پىناو گه يشتن به خو شيبه كه كه ئه م مروّفه كه ساسه
ههچ ريگرىبه كى به گه يشتنيان به ئامانجه كانيان نه كردبوو.

ئهو وهى لىره دا شايه نى باسكردنه ئه وه به كه هاوسه رى بى
ويژدان ما وه به كه بوو په يوه ندى له گهل ئافره تىك به ستبوو، به و
نيازهى مارهى بكات، به لام ئافره ته كه مه رچى سه ره كى ئه وه بوو
كه ئه و له خىزانى جيا بىته وه، ئه و جا رازى ده بيت. بۆيه به
هه موو جوړىك هه ولى ده دا خىزانه كهى دوور بخاته وه، كه چى ئه و
هه ستى نه ده كرد يا خود چا كتر بلىين ده ستى به وه همى به كپىزى
خىزانه كهى گرتبوو .

هاوسه رى بى ويژدان پيلانىكى پىنچ هه نكاوى له پىناو
دروستكردنى ژيانىكى نوى دارشت، كه هه نكاوى به كه م به
وه رگرتنى پاره به كهى زۆر له برى خوئىنى كوره كهى ده ستى
پىكرد، هه نكاوى دووه م برىتى بوو له كپىنى خانووىك له

شویئیکى دور له شار له پیناو نه ناسینیان له لایه ن
دراوسییه کانیه وه بۆ ئه نجامدانى ههنگاوى سیهه م و چواره م، که
بریتی بوو، له له ناوبردنى هاوسه ره که ی به دهستى کوره که ی،
به مهش ههردوو به ره بهست له ژيانى لاده چیت! ئیتر هیچ
په یوه ندییه کی به ژيانى کۆنى نامینیت. له ههنگاوى پینجه مدا
ئهو ئافره ته ده خوازیت و ژيانیکى نوئى له سه رکاولگه ی ژيانه
کۆنه که ی بنیات ده نیت.

پیلانى خۆی گیترا.. به لام نه ی ده زانى که چاوى کراوه ی
په روه دگار هه موو شتیک ده بینیت. پیلانى ئه وه ی دانابوو کاتى
که کوره هه رزه کاره که ی دایکی خۆی به ناوى ناموسپه رستى
ده کوژیت، ئه وا له چه ند سالیك زیاتر به ند نا کریت، به مهش ریگای
بۆ چۆل ده بییت بۆ هاوسه ر گیری نوئى. کاتیک کوره که شی له
زیندان ده رده چیت، ئه وا ئه و کات ئۆتۆمبیلیکی بۆ ده کپیت و
په یمانه که شی بۆ ده هینیتته دى.

به یانى باوک به بیانوی کارکردن له ماله وه ده رچوو، داواى له
خیزانى کرد که جله کانى بۆ بشوات، هاوسه ره بیئاگا که ی پریمی
له گه رماوه که داگیرساند به مه بهستى ئاو کولاندى بۆ جل شوشتن،
له م کاته دا کوره بیئه مه که که ی هه لسا به کرپنى ده به یه ک به نزن

و خستیه ناو سه تلیکی پلاستیکی. پاشان به ههنگاوی نههریمه ن
ئاسا به ره و گه رماوه که چوو. ئینجا به نزینه که ی به دایکی دا کرد و
یه کسه ر ده رگا که ی له سه ر داخست و به پاکردن له ماله وه
ده رچوو.

ئافره تی به دبخت به جه سته ی داگیرساو به ره و ده ره وه ی مال
رای کرد. هه رچه نده له کۆلان دراوسیه کان به هاواری گه یشتن،
به په له ئاگرکه یان کوزانده وه و به جه سته یه کی سووتاوی پارچه
لی بۆوه گه یاندرایه نه خوشخانه، به لام به هۆی سه ختی زامه کانی
نه توانرا وته کانی وه ربگیریت.

دوای چهند رۆژیک گیانی سپارد و له تهك كوپه بچووکه خیر له
خۆ نه دیوه که ی له گۆرستان نیژرا. له گه ل ده ستپیکردنی
لیکۆلینه وه کان، پۆلیس هۆکاری پاکردنی کوپه که ی له کاتی
روداوه که له به رچاو گرت! به م هۆیه وه ده ستگیری کرد. کوپه که
له به رده م لیکۆله ره وان، دوای ئاشکرا بوونی تاوانه که ی، دانی به
کوشتنی دایکی نا، که گوایه به هۆی ناموس په رستی و به
بیانوی ئه وه ی په یوه ندی خرابی له گه ل چه ندین گه نچ هه بووه و،
له به ر چاوی ئه م و له ماله وه و له پشت باوکی کاری خرابی له گه ل
کردوون...!

دوای په وانه کردنى بۆ چاکسازى نهوجه وانان به ماوه يهك،
باوكى بپويژدان سهردانى كوپه تاو نباره كهى كرد و له باوه شى
گرت و گوتى:

وهه كوپه ئازاو به غيره ته كه م، سويچى ئۆتۆمبيلكى له
گيرفانى ده رهيناو گوتى:

ئه وهش ديارى به كه ت!

كوپه كه ش گوتى:

زۆر سوپاس باوكه گيان! شهرت بى له بهردهم دادگا ناوت
نه هينم .

ئه وه بوو دادگا بپيارى سزادانى به پينچ سال و مانگيك زيندانى
ده ركرد.

به مهش باوكى تاو نبار و ايزانى شانۆگه ريه كه ته واو بووه، په رده
داخرايه وه و هه ر كه سه و به ره و مالى خۆى رويشته وه.

بۆيه دواتر هه لسا به ماره كردنى ئافره ته كه و ايزانى ته واو
كه ييشته به هه شته چاوه روانكراوه كهى، كه چى نه يزانى
په روه رديگار مه ودا ده دات به لام فه رامۆش ناكات.

دوای که متر له دوو مانگ، له و کاته ی به یاوهری هاوسره تازه که ی، به و ئۆتۆمبیله له شار دەرچووبوون که سویچه که ی پیشانی کورپه که ی دابوو.

له ناکاو ستیرنی ئۆتۆمبیله که ی له دهستی دهرده چیت و ئۆتۆمبیله که ی وهرده گریت و گرده گریت، خوی و هاوسره نوییه که شی، هه مان ئه و باده ده توشن که به ناداپه روهری دهرخواردی دایکه به سته زمانه که یان دا. ئه و ئۆتۆمبیله ش ده سووتیت که کورپه تاوئباره که له پیناویدا دایکی خوی سووتاند. ئه وه ی مایه ی سه رسوپمان بوو ئه وه بوو که ته نانه ت دوای گیان له ده ستدانی و سووتانی ئه و سه ره ی که ئه و پیلانه بۆگه نه ی پی دارشتبوو، له جه سته ناپاکه که ی جیا بوویۆوه .

دوای تیپه ربوونی سالتیک به سه ر رووداوه که و له ژیر کاریگه ری ویزدان، کورپه تاوئباره که نامه یه ک بۆ باپیری (باوکی دایکی) ده نیژیست که تیایدا ده نووسیت که زۆر پیویسته ببینیست سه باره ت به مردنی دایکی. دوای ره جاو تکایه کی زۆر و له ژیر فشاری خزمان باپیری چوو بۆ لای. کاتی نه وه که ی بینی، پیی گوت:

ئەى ناپاك بۆ وات لە كچم كرد؟ ئەو داىكه بە شمه ينه تەى كه
تۆى لە سكى خۆى هەلگرت و پازده سال خزمەتى كردى!.

كوپه كه بە گريانه وه گوتى:

باپيره گيان ... كاتى دەر كه وتنى راستيه گانه. داىكى من
بیتاوان بوو، پاكيزه بوو... فریشتهى خودايى بوو، من و باوكم
ئەهریمەن و ناپاك بووین.

كاتيك باوكه بى ويزدانه كه م پارەى لە بپى خوینى براكه م
وهرگرت، ئاگرىكى هیناىه ناو مالمەن و هەموومانى پپى سووتاند،
ئەوه تا ئەمنیش دوارۆژم سووتا، تا ماوم خپروخۆشى لە خۆم
نابینم. باوكم پیلانه كهى دارشت. بە كرپنى ئۆتۆمبیل هەلى
خەلە تاندم، كه چى ئۆتۆمبیلە كه ئەوى گە يانده دۆزهخ و ژيانى من
و داىكمى كاوكرد.

زۆر په شيمانم باپيره گيان... لەم ئازارهى ويزدان رزگارم بکه
.... هەموو شهو داىكم يه خەم دەگریت ... ئاماده م له بەرده م
هەموو دونیادا، دان بە سه رجه م راستيه گان بنیم... هیوادارم
خوای گه وره لیم خۆشبیت و گيانى داىكم ئاسوده بیت.

ناوهرۆك

لاپهړه	بابه ت
۵	پیشه کی.....
۹	له یلان.....
۱۹	له خوا ترسان.....
۲۷	مژده ی کوشتن بده به بکوژ.....
۴۱	متمانہ.....
۵۳	چ بچینی نه وده دوریته وه.....
۶۱	ناکامی چاکه کاری.....
۷۳	به خششی خودایی.....
۸۵	تاوان.....
۱۰۴	ناوهرۆك.....

Leylan

نووسەر له چهند دىركدا ...

- * كاروان عهبدولكهريم شىخ عهلى خوشناو
له دايكبووى ههولير ١٩٧١
- * بىروانامهى بهكالورىوس له كۆليزى پۆليس
سالى ٢٠٠٠
- * بىروانامهى دبلۆم له پهيمانگهى مامۆستايانى
ههولير ١٩٩٢

- * له سالى ١٩٩٢ هوه وهك رىپىندراوى
لينكۆلينهوه له پۆليسى ههولير دامهزراوه.
- * ماوهى ١٥ سال كار كردن له بوارى
راگهياندن.

- * چهندين بابتهى جورا و جورى له رۆژنامه و
كۆفار و تۆره كۆمهلايهتیهكان بلاوكردۆتهوه.
- * نامادهكار و پىشكهشكارى بهرنامهى
(پۆليس و كۆمهال) بووه.

- * بهشدارى چهندين خولى جورا و جورى
كردوه له ناوهوه و دهرهوهى ولات.

- * له ئىستادا وتەبىژ و بهرپهسى راگهياندى
پۆليسى ههوليره.

Karwan A. XOSNAW